

Заклад дошкільної освіти №2 «Подоряночка»
Славуцької міської ради

«Ти справжній громадянин України»

З досвіду роботи вихователів
ЗДО №2 «Подоряночка»
Оксани Личик
Марії Попович

м. Славути
2023р

Рекомендовано до друку ухвалою засідання педагогічної ради
ЗДО №2 «Подoliaночка» Славутської міської ради
(протокол № 3 від 21.02.2023р.)

Рецензенти:

Ящура О.Л.— консультант КУ ЦПРПП;

Шевчук О.С.— директор ЗДО №2 «Подoliaночка»;

Бродюк Л.І. – вихователь-методист ЗДО №2 «Подoliaночка».

«Ти справжній громадянин України» - посібник для педагогів та батьків, які хочуть виховати високо духовно-моральну особистість, громадянина України/. Автори та упорядники Оксана Личик, Марія Попович - Славута: 2023

Анотація:

Учасники освітнього процесу: батьки та педагоги, зацікавлені в тому, щоб маленькі здобувачі освіти виростили справжніми громадянами України, яким притаманні високі моральні якості та почуття.

Своїм власним прикладом ми показуємо вихованцям, що така риса, як патріотизм, має бути присутня у будь-якій ситуації. Патріотизм у сучасному розумінні – це відчуття того, що в моєму місті, в моєму навчальному закладі, країні мене стосується, що залежить від мене. Книга вміщує авторські заняття, які носять практичне спрямування. Вихованці закладу занурені в атмосферу патріотизму, яку ми створили, створюємо та вдосконалюємо.

Рекомендований матеріал може використовуватися у різних цілях, що робить посібник багатфункціональним, змістовним, корисним для сучасного педагога. Його розроблено на допомогу, як для педагогів закладу дошкільної освіти, так і для батьків.

Зміст

1. Вступ
2. Опис досвіду роботи.
3. Громадянське виховання здобувачів дошкільної освіти.
4. Історія громадянської освіти та виховання.
5. Сучасні підходи до громадянського виховання в ЗДО

Практичний інструментарій

Напрямок «Родинне вогнище»

Заняття на тему «На гостини до тітоньки Марійки»

Заняття на тему «Мій рід»

Напрямок «Рідне місто»

Проект «Мій рідний край »

Бінарне заняття разом із вчителем- логопедом на тему «Складання розповіді з використанням світлин і листівок «Рідне місто моє»»

Заняття на тему «Славута- мій рідний край»

Гра-квест «Вулиця, на якій розташований заклад дошкільної освіти №2 «Подоланочка»»

Напрямок «Україна-моя Батьківщина»

Заняття на тему «Миру тобі, Україно»

Музично-театралізована розвага «Посвята в кобзаря»

Напрямок «Планета Земля»

Ековікторина «Подорож сторінками Червоної книги»

Еко – вистава «Чарівна диво – квітка»

Напрямок «Ми-діти світу»

Заняття на тему «Україна –європейська держава»

Заняття на тему «Дерево міцне корінням, а людина друзями»

Корисні інтернет-ресурси для учасників освітнього процесу

Словник

Використані літературні джерела

Ти народжений людиною,
але Людиною потрібно стати
В.О. Сухомлинський

Кожне нове покоління людей живе і розвивається у певному національному середовищі, життя якого залежить від особливостей державного устрою країни.

Сьогодні, у складний суперечливий час, коли у багатьох українців зростає національна свідомість, перед нами педагогами стоїть важливе завдання: виховання у здобувачів дошкільної освіти любові до України, шанобливого ставлення до родини, поваги до народних традицій і звичаїв, рідної мови, національних цінностей українського народу, а також цінностей інших націй та народів, свідомого ставлення до себе, оточення та довкілля.

Ми, педагоги, ЗДО №2 «Подoliaночка» м. Славути продовжуємо працювати над проблемою національно-патріотичного виховання підростаючого покоління. Зважаючи на наказ МОН від 10.06.2022р. №1/6267-22 «Про деякі питання національно-патріотичного виховання в закладах освіти України», продовжуємо роботу над формуванням в учасників освітнього процесу почуття патріотизму та відповідальності за доручені державні та громадські справи, готовності до виконання обов'язку із захисту незалежності та територіальної цілісності України.

Не секрет, що для того, щоб виростити та виховати справжнього громадянина (козака, дану) необхідно свою роботу розпочати із маленького козаченяти (лелі). Це не просто робота, це постійна наполеглива системна праця, яка наділена любов'ю та шаною. Передусім, кожен із нас, хто причетний до виховання дітей, має чітко визначити для себе, яким він хоче бачити свого сьогоднішнього вихованця, які риси мають бути пріоритетними у його характері, з чим увійде він у майбутнє доросле життя. Із цими думками ми щоранку поспішаємо до маленьких лель та козаченят. Ми постійно у пошуку нових підходів і нових шляхів до виховання патріотизму, як почуття і як базової якості особистості. При цьому враховуємо, що Україна має древню і величну культуру та історію, досвід державницького життя, які виступають потужним джерелом і міцним підґрунтям виховання дітей і молоді, які уже увійшли до освітнього і загальновиховного простору, але нинішні суспільні процеси вимагають їх переосмислення, яке відкриває нові можливості для освітньої сфери.

Маємо гарний досвід роботи. Пропонуємо один із напрямів національно - патріотичного виховання.

Нашу роботу можна було б вважати не ефективною, якби до співпраці не залучалися батьки. Саме батьківська громада є активним учасником у підготовці дітей. Разом працюємо, подорожуємо, ділимося враженнями. Пріоритетом даної форми роботи є те, що її можна проводити як онлайн, так і офлайн.

Наше героїчне минуле - це орієнтир і фундамент, на якому має будуватися сьогодення та майбутнє і, цей орієнтир ми маємо передати дітям, щоб не

втратився зв'язок поколінь, щоб не забути тих, хто віддав молоде життя за вільну Українську державу.

Сьогодні єдиний шлях повернення державності – громадянсько-патріотичне виховання молоді. Патріотизм у сучасному розумінні – це відчуття того, що в моєму місті, в моєму навчальному закладі, країні, мене стосується, що залежить від мене. Я – творець майбутнього своїх дітей і онуків. Лише коли кожен українець це усвідомить, тоді ми зможемо побудувати міцну державу на славу прийдешніх поколінь. Слава Україні!

Опис досвіду роботи

Ми, педагоги ЗДО №2 «Подoliaночка», Оксана Личик та Марія Попович розробили систему педагогічно доцільних засобів спрямованих на те, щоб кожна дитина пізнала світ з відкритою душею й серцем, на розвиток у здобувачів дошкільної освіти якостей, необхідних свідомому громадянину України.

Ми поглиблено працюємо у напрямку громадянського виховання. Виділяємо 5 напрямів, які в комплексі розкривають зміст громадянського виховання дітей:

Родинне вогнище.

Рідне місто.

Україна - моя Батьківщина.

Планета - Земля.

Ми - діти світу.

У центрі нашої роботи стоїть дитина з її особливостями, природною енергією, допитливістю. Щоб донести до дитини красу рідного краю, дивимося на світ її очима. Ми багаті на уяву і вигадку. Проводимо із здобувачами дошкільної освіти багато екскурсій, пішохідних переходів, які допомагають краще вивчити рідне місто, його околиці. Виховуємо любов до рідного міста, його околиці. Виховуємо любов до рідної Батьківщини, використовуючи художні твори, народну творчість, фольклор.

Ми разом із здобувачами дошкільної освіти перетворюємося на різних казкових героїв, які допомагають краще проникнути в неосяжну глибочинь багатств планети - Земля, вчимо дітей бути дослідниками і слідопитами. Роботу по вихованню у дітей громадських якостей і проводимо під час занять, в ігровій, трудовій діяльності, в повсякденному житті. При цьому враховуємо рівень знань дітей.

Працюємо у тісній співпраці з батьківською громадою, активізуємо їх увагу й підвищуємо інтерес до проблеми виховання маленького громадянина нової України.

Громадянське виховання здобувачів дошкільної освіти

Перед освітою України, яка стоїть на шляху демократичних перетворень, постають нові завдання. Одне з них - формування особистості громадянина правового демократичного суспільства.

У вихованні громадянина велика роль належить дошкільному вихованню. Але для того, щоб вихователь був спроможний свідомо працювати в цій галузі, йому потрібно чутко уявляти, в чому полягає сутність такого складного особистісного феномена, як громадянськість. І, нарешті, як реально може вихователь закладу дошкільної освіти впливати на розвиток у дітей якостей, необхідних свідомому громадянину нової України?

У демократичному суспільстві громадянськість розуміється як сукупність складних багатовимірних особистісних якостей, з-поміж яких вирізняються: громадянські чесноти, громадянські знання та готовність брати участь у соціально-політичному житті країни (громадянська участь).

У сучасному розмінні до громадянських чеснот обов'язкового додається повага до прав і свобод людини, відповідальність, відкритість та критичне мислення, толерантність.

На основі цих якостей може починатися формування такого важливого компонента громадянськості, як готовність брати участь у соціально-політичному житті країни, усвідомлення, що покращення повсякденного життя залежить від самих громадян та їх прагнення впливати на прийняття рішень на різних рівнях влади (від всеукраїнського до місцевого, від локальної громади до ЗДО). Громадянська участь - необхідна умова становлення розвинутої демократії в країні.

Повага до інших людей, їх свобод і прав, здатність захищати свою думку та права, а також повага до законів своєї Батьківщини починаються з поваги до себе. За даними сучасних правових досліджень, здатність відстоювати свої права конструктивно базується на почутті власної гідності.

Можливість формування такої якості як почуття власної гідності, що безпосередньо пов'язане з адекватною самооцінкою дітей, позитивним само-сприйняттям, за даними психологів, формується у дітей під впливом навколишнього середовища — в першу чергу, стилю спілкування дорослих.

Безумовно, найбільший вплив має сімейне виховання, але стиль взаємин вихователя з вихованцями, особливо в закладі дошкільної освіти, накладає свій відбиток, на ставлення до самого себе, Я - концепцію дитини.

Історія громадянської освіти та виховання.

Нині, на межі віків і тисячоліть, у період серйозних політичних, економічних, соціальних зламів, катастрофічного спаду духовного, морального й культурного рівнів, норм поведінки, повної втрати попередніх духовних ідеалів та цінностей у нашій країні життєво важливою є проблема громадянського виховання молодого покоління.

Громадянська освіта - це навчання людей того, як жити за умов держави, як дотримуватися її законів, але водночас не дозволяти владі порушувати її права, домагатися від неї здійснення правомірних потреб, як бути громадянином демократичного суспільства. Вона включає економічні, правові, політичні, гуманітарно - соціальні знання.

Громадянське виховання - це формування громадськості як якості особистості, що дає можливість людині відчувати себе моральною, соціальною, політичною, юридично дієздатною та захищеною.

Уперше поняття «громадянськість» дістало певне обґрунтування і практичне втілення у працях античних філософів. Зокрема Сократ метою виховання громадянина античного суспільства вважав виховання доброго громадянина. Платон мету виховання вбачав у тому, щоб людина прагнула стати досконалим громадянином. При цьому філософ обстоював інтереси держави, а не особистості: “Ані спокуса, ані насильство не можуть примусити громадянина зрадити інтересам держави”.

З чого починається мораль, етика? Уже у міфах, легендах, казках уперше відобразилася людська здатність відокремлювати зло від добра, оцінювати, судити й вибачати. Саме античні мислителі, одні з перших, дали блискучі взірці діалектичного підходу до явищ дійсності, мистецтва, розуміння навколишнього світу, природи, сформували основні проблеми етики й естетики, виробили найважливіші поняття й категорії - натхнення, трагічне, комічне, іронію, гармонію, досконалість, красу, добродійність, щастя.

Освічений афінянин - Сократ, всебічно вивчав етичні і естетичні категорії добра і зла, справедливості й несправедливості, щастя й краси. Ідеї Сократа розвинув його учень Платон, а потім Аристотель. Центральне місце в їх працях займали роздуми про створення ідеальної держави та виховання ідеального громадянина. Аристотель у праці “Політика” створив перші етичні трактати, помістив етику між психологією і політикою. Згідно античним уявленням в основі краси лежать міра, порядок, чіткість меж, гармонія, симетрія. Так міркували Демокрит, Платон, Аристотель, Плотій. Гомер закликав бути справедливим, поважати людську гідність простих людей, він вважав - у центрі боги як люди і люди як боги, тобто міфологія антропоморфна. Сократ вважав, що “ліпше вмерти, дотримуючись закону, аніж жити його порушивши”.

Сформована в античні часи ідея громадянського виховання з її культом вільної, гордої, з почуттям власної гідності особистості в середні віки була принижена. Але в епоху Відродження ця ідея набуває нового розуміння. Томас Мор убачав у громадськості вияв активності, основою якої є моральність; Ж. Ж. Руссо стверджував, що громадянське в особистості

придушує індивідуальне, природне, а тому треба виховувати людину, яка живе спочатку “для самої себе”, а потім для “інших”.

Гегель у своїй “Філософії права” вважав що найвищий обов’язок людини “бути членом держави”, позаяк держава - це “об’єктивний дух, а сам індивідум на стільки об’єктивний, істинний і моральний, наскільки він є членом держави.

Духовне начало людини простежується в творах князів Ярослава Мудрого та Володимира Мономаха. У “Повчанні дітям” В. Мономаха знаходимо тверді погляди на людину й переконання, що людину визначає її духовна сутність. Він засвідчує єдність поглядів і шляхів пізнання людини.

Аналіз “Повісті минулих літ”, ”Слова о полку Ігоревім” твердить, що позитивним явищем було використання вчителями Київської Русі між поколінних традицій на основі яких виховувались якості особистості: доброта, справедливість милосердя, любов до свого народу, батьківщини, працелюбність.

З найдавніших часів діти були активними учасниками трудових процесів, разом з дорослими дбали про забезпечення матеріального достатку сім’ї. Батьки намагалися передати в спадок дітям знання й досвід виготовлення предметів ужиткового мистецтва і цим виховували в молоді повагу до праці потяг до прекрасного. Велику виховну роль виконували ігри, пов’язані з сімейним побутом." За виконане доручення батьки хвалили дитину, щоб вона усвідомлювала важливість свого скромного, але незмінного внеску в спільний добробут.

Головне в трудовому вихованні розвинути в дітей свідоме ставлення до праці, нетерпимість до ледарства. Виховувалась культура праці ідея привчання дітей до виробничих процесів знаходить своє підтвердження в дитячих іграшках, зменшених предметів праці: грабельки, сапка, коса.

Родинно-побутову культуру як складову народознавства спрямовано на вихованні у дітей шанобливого ставлення до батьків, родичів. В основі мовлення українського народу лежать загальнолюдські норми та морально-етичні цінності, як доброзичливість, любов, лагідність, шаноба менталітет українця завжди відзначався високо духовними цінностями, завдяки яким він не розчинився серед сильніших й агресивніших народів. Народні звичаї, традиції, обряд і пісня потужна знаково-символічна система передавала з покоління в покоління знання про світ і людину в ньому, про головні цінності і святині нації.

Яскравою сторінкою розвитку між поколінних оздоровчих трудових традицій стала доба Запорізької Січі “Козацька читанка” - це збірка козацького фольклору історичних легенд, оповідань старих запорожців, думи, пісні, національно патріотичного змісту.

К.Д. Ушинський обстоюючи думку про громадянську моральність наголошував, що в характері простого народу “Багато могутніх задатків чесної громадськості ”. Відмова від патріотичного виховання призведе до духовного зубожіння і моральної деградації суспільства.” Немає людини без

любові до Батьківщини, і ця любов дає вихованню правильний ключ до серця людини і могутню опору для боротьби з її поганими нахилами”.

Бути щасливим - це означає бути моральним, прямувати до морального способу життя. Ще 2500р. тому давні греки зрозуміли і визначили для себе, що щастя - це такий стан коли немає страждань і радісно на душі. А щоб досягти цього слід здійснювати добрі вчинки.

А.С. Макаренко розглядав виховання громадянина як один з найважливіших і найскладніших процесів. Виховати громадянина - означає виховати патріота, виховати в ньому такі якості, які свідчили б про належність цієї молоді до великої держави. Реалізація ідеї громадського виховання в комуні для безпритульних Макаренко довів, що виховання в інтересах держави є результативним лише за умови, коли воно поєднується з розвитком творчої індивідуальності особистості і водночас є стимулюванням моральних почуттів і правових емоцій. При цьому учений наголошував, що всяка громадянська позиція може виявитися лише в тій поведінці особистості, в якій реалізуються суспільно важливі цінності, норми та еталони. Така взаємодія допомагає індивідові ідентифікувати себе з певним типом громадянина, усвідомити своє місце й роль у суспільстві.

Сухомлинський виділив складові, як громадянське бачення світу, моральність і ідейну переконаність, взаємодію людини й колективу, моральну стійкість, громадську гідність. Він стверджував, що громадянське начало є «основною ланкою морального становлення особистості ..., яке несе в собі громадські погляди, переконання, почуття, поведінку, вчинки, єдність слова й діла» - у книзі “ Народження громадянина ” (1970 р.) - формування громадянськості розглянуто на основі гуманізму.

В. О. Сухомлинський вважав спільну трудову діяльність батьків і дітей основою успішного виховання та одвічною традицією народної родинної педагогіки: «Духовне піднесення, яке переживають діти в процесі праці, приносить радість; праця і щастя зливаються, стають моральним багатством».

Громадянська освіта - новий напрям у розвитку української освіти, хоча в українській суспільній і педагогічній думці є певна спадщина, яка потребує детального вивчення і застосування.

Громадянська освіта має бути багато етапним процесом, що охоплює всі важливі періоди формування людської особистості.

Сучасна педагогічна теорія й практика ставить перед собою завдання відродження та оновлення громадянського виховання, наповнення його новим змістом, а життєдіяльність молоді - новими державно - орієнтованими потребами, оскільки ціннісні громадянські орієнтації не є узагальненими поняттями, а обов'язково співвідносяться з психофізичними характеристиками особистості.

Сучасна педагогічна наука не відкидає основних визначень громадянськості, зроблених попередніми роками.

Нова ера, в яку вступив український народ на початку минулого століття, поставила нові завдання з формування громадянина нової держави. У період відновлення й становлення державності суть громадянського виховання

розглядається через призму положень Державної національної програми “Освіта (Україна ХХІ століття)”, Концепції національного виховання. Це потребує переосмислення проблем виховання на сучасному етапі, його суті й характеру відповідно до сучасних вимог національного виховання як цілісної системи. Адже, справжнє глибинне виховання є завжди національним за змістом, характером та історичним покликанням.

Проблема громадянина-патріота давня, як світ. Вона постала перед людством тоді, коли виникла перша держава. Патріотичне виховання створює певні передумови громадянської поведінки.

Патріотизм – це, образно кажучи, сплав почуття й думки, досягнення святині - Батьківщини – не тільки розумом, а й передусім серцем...

Патріотизм починається з любові до людини. Патріотизм починається з колиски. (Василь Сухомлинський)

Систематична робота з патріотичного виховання дає змогу педагогам послідовно й системно формувати у дітей уявлення про такі складні для розуміння дитини моральні категорії, як добро, зло, совість, людяність тощо. Людина сильна своєю громадянськістю, своїми почуттями любові до рідної землі, до духовних надбань свого народу..

Сучасні підходи до громадянського виховання в ЗДО

Кожен, хто причетний до виховання здобувачів дошкільної освіти має чітко визначити для себе, яким він хоче бачити свого сьогоденішнього вихованця, які риси мають бути пріоритетними в його характері, з чим увійде він у майбутнє доросле і таке непросте життя. З цими думками ми щодня йдемо до дітей.

Здійсненню громадського виховання дошкільнят сприяє використання неоціненної педагогічної спадщини В.О. Сухомлинського, який писав; “Громадянське виховання - ніби найтонший різець, яким працює скульптор. Доки він лежить на столі, доки він не в руках майстра - це ще не інструмент, а лише шматок металу. Інструментом, який відтворить найтонші риси одухотвореного людського обличчя, він стане лише коли потрапить до рук справжнього скульптора. Тож нехай торкаються до цього шматка металу лише мудрі руки майстра. Тримайте різець подалі від кустаря”. Отже, громадянське виховання значною мірою залежить від педагога, його громадянської позиції, патріотичної свідомості, почуття відповідальності за маленького підопічного. Тож, виховуючи молоде покоління нашої держави, педагоги самі мають бути високоморальними, національно свідомими громадянами.

Сьогодні всім зрозуміло, що саме життя ставить завдання – виховувати у дітей любов до Батьківщини, українського народу, національну самосвідомість, гуманістичну мораль.

Ідея громадянськості залишається однією з основоположних під час становлення будь-якої держави. Тому для сучасного закладу дошкільної освіти найактуальнішою є проблема виховання юних громадян, які мають розвинені громадянські цінності та чесноти. І дуже важливо, щоб наші діти були підготовлені до активної участі у цьому процесі.

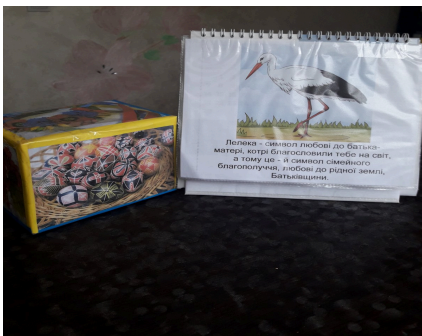
Дошкільний період – найбільш сприятливий для формування громадянських рис особистості. Саме в закладі дошкільної освіти відбувається початковий етап соціальної адаптації дитини до умов життя в товаристві незнайомих людей. У зв'язку з цим перед педагогом постає завдання: формувати первинні прояви майбутнього громадянина, забезпечити виховання дитини в природній світ, традиції українського народу.

Громадянське виховання складається з багатьох компонентів, формування яких часто відносять до певних видів виховання: патріотичного, морального, правового, екологічного тощо. Воно покликане формувати патріотів Батьківщини, здатних до творчої діяльності, особистісної самореалізації, свідомого соціального вибору. Щоб вихователь був спроможний свідомо працювати в цій галузі, йому потрібно чітко уявити, в чому полягає сутність такого складного феномена, як громадянськість. І як реально вихователь може вплинути на розвиток у дітей якостей, необхідних свідомому громадянину нової України?

Ми розглядали питання громадського виховання здобувачів дошкільної освіти на педагогічних радах, семінарах - практикумах, тренінгах, майстерках, кроссінгах. Організували цікаві літературні батли,

відео-блиц-інформікнки, експрес -виставки, під час яких вивчали проблему, обговорювали та окреслили шляхи її реалізації.

Відповідно до вимог Базового компоненту (нової редакції) та згідно тем програми «Українське дошкілля», для реалізації даної теми розроблено сучасні авторські леп бокси, які є мобільними, естетичними, практичними у роботі з дітьми.

Підібрано багато цікавого та корисного матеріалу із інтернетресурсів, які зберігаються на електроносіях в методкабінеті. На нашу думку, нам вдалося створити атмосферу, яка мотивує і дорослих, і дітей бути справжніми громадянами України.

Багато років поспіль заклад залишається опорним щодо реалізації Концепції національно-патріотичного виховання, тому створено і вдосконалюється розвивальне середовище для дітей: функціонує музей козацької слави, де ми маємо можливість організовувати цікаві та корисні форми роботи із вихованцями. У групі створено міні-музей «Українська іграшка», куточок народознавства, стіни групи спонукають дітей до роздумів та запитань з теми громадянського виховання. Ми із дітьми занурилися в нашу українську атмосферу, а саме головне: ми спілкуємося українською, ми міркуємо українською, ми співаємо українською, ми живемо із Україною в серці.

У результаті пошуку оптимальних шляхів реалізації проблеми громадянського виховання ми виділили 5 напрямів, які в комплексі розкривають зміст громадського виховання:

Родинне вогнище - поглиблення знань здобувачів дошкільної освіти про традиції вшанування роду, права та обов'язки членів родини; виховання любові і поваги, турботливого ставлення до рідних і близьких. Важливим напрямом громадянського виховання є прилучення до народознавства — вивчення культури, побуту, звичаїв рідного народу. Дошкільників ознайомлюємо з культурними і матеріальними цінностями родини і народу, пояснюємо зв'язок людини з минулими і майбутніми поколіннями, виховуємо розуміння змісту життя, інтерес до родинних і народних традицій. Значну роль у вихованні дітей відіграють народні традиції — досвід, звичаї, погляди, смаки, норми поведінки, що склалися історично і передаються з покоління в покоління (шанувати старших, піклуватися про дітей, відзначати пам'ятні дати тощо). З традиціями тісно пов'язані народні звичаї — усталені правила поведінки; те, що стало звичним, визнаним, необхідним; форма виявлення народної традиції (як вітатися, як ходити в гості та ін.).

Рідне місто - розширення знань здобувачів дошкільної освіти про місто, його історичне минуле і славне сьогодення; виховання гордості і поваги до місцевих пам'яток, бажання примножувати красу міста.

Україна - моя Батьківщина - плекання кращих національних рис характеру: доброти, чесності, працелюбства, милосердя тощо; відродження звичаїв, традицій, свят українського народу, етно- педагогічної спадщини. Дитина набирається вражень та знань про навколишнє: про близьких людей, про свою милу Батьківщину, які залишають у душі її незабутні спогади на все життя. З ранніх років закладаємо у дітей готовність захищати й примножувати здобутки народу, рідного краю. Як відомо, у житті є різні цінності, але є й такі святині, які ні з чим не можна зіставити і порівняти - Вітчизна, відданість рідній землі й народові.

Планета Земля - розширення уявлень здобувачів дошкільної освіти про життя на планеті, різноманітність рослинного і тваринного світу, природних умов в різних частинах Світу; поглиблення знань здобувачів дошкільної освіти про те, що світ населяють різні народи, але всі вони прагнуть миру і процвітання рідної планети. Перш ніж дитина навчиться співпереживати бідам та проблемам Батьківщини, вона повинна навчитися співпереживанню взагалі як людському почуттю. Захоплення просторами країни, її красою та природними багатствами виникає тоді, коли дитину навчили бачити красу безпосередньо навколо себе. Також, перш ніж людина навчиться трудитися на благо Батьківщини, необхідно навчити її добросовісно виконувати трудові

доручення, прищеплювати любов до праці.

Виховання у здобувачів
дошкільної освіти
шанобливого ставлення
до культури, традицій,
звичаїв нашого народу

Виховання у
здобувачів
дошкільної
освіти
патріотичних
почуттів

Форми й засоби
народознавчої
роботи з
виховання
громадянських
якостей

Ми — діти світу. Хто б не були наші батьки, де б ми не жили і в щоб ми не вірили, поведіться з ними, як з рівними. Ми гідні того, щоб отримувати все найкраще з того, що може дати світ, захищайте нас, щоб ми мали можливість рости гідно й вільно ”.

Зараз переживаємо із дітьми складні часи: співпереживаємо за рідних і тому разом виготовляємо ангеликів-охоронців...; піклуємося про рідне місто –активні в міських заходах та акціях; бажаємо Україні миру- тому віримо у ЗСУ- разом плетемо сітки; хвилюємося за планету Земля- сортуємо сміття, що дає можливість зберігати її чистоту і порядок; прагнемо дружньо жити із однолітками та дорослими, адже нас багато і ми маємо жити в мирі та злагоді

Розуміючи серйозність проблеми громадянського виховання, велику увагу приділяли і приділяємо власній самоосвіті. Дібрали та опрацювали велику кількість довідкової і методичної літератури, посібників, інтернетматеріалів.

Крім освітньої роботи із здобувачами дошкільної освіти, значну увагу приділяємо роботі з батьками. Адже без допомоги сім'ї неможливо досягти високих результатів. Американський психолог Вірджинія Сатір сказав: “ Якщо ми хочемо змінити світ, треба змінити сім'ю. ”

І справді, батьки—найперші вчителі у найважливішій школі на світі—школі становлення особистості. У них немає вихідних і канікул, їм доводиться виконувати свої обов'язки впродовж 24 годин на добу, 365 днів на рік. У роботі з батьками поставили за мету: формувати правовий світогляд батьків, активізувати їхню увагу й підвищити інтерес до проблем захисту прав та гідності дітей:

- сприймайте свою дитину як рівну собі людину. Частіше давайте їй зрозуміти, що ви на неї сподіваєтеся і впевнені, що вона виконає ваші доручення;
- залучайте малюка до спільної з вами діяльності. Для цього треба набратися терпіння, адже син чи донька далеко не все зроблять до ладу;
- поважайте малюка та його справи;
- виховуйте у дитини розуміння того, що її настрій, як і вони, впливає на емоційний стан інших членів родини.

Вважаємо, що спільна праця з батьками допомагає нам сьогодні і допомагатиме надалі повністю реалізувати завдання проекту, який стосується громадянського виховання дітей.

Практичний інструментарій

Напрямок «Родинне вогнище»

Тема заняття «На гостини до тітоньки Марійки»

Мета: Вчити дітей підбирати прикметники до іменників; утворювати нові спільнокореневі слова за допомогою суфіксів; підбирати синоніми до слова «скуштувати»; правильно вживати теперішній, минулий і майбутній час дієслів (ліпили-ліпимо-будемо ліпити), у мовленні використовувати займенники (я-ліплю, ми-ліпимо). Продовжувати ознайомлювати дітей з предметами українського національного побуту, зокрема піччю, її значенням. Закріпити поняття «один», «багато».

Розвивати зв'язне монологічне мовлення за допомогою усної народної творчості.

Пропедевтика руки дитини до письма: розвивати дрібну моторику кисті та пальців руки, просторові уявлення, координацію рук під час роботи з тістом

Виховувати бажання продовжувати традиції українського народу, допитливість, шанобливе ставлення до оберегів дому.

Матеріал: макет хати, макет печі, глиняний посуд, рушники, тісто, пироги, плетені кошики, хліб, деко, лави, радна, миски, вода, підноси, фартушки, хустини, український одяг дорослим і дітям, серветки, горіхи, дощечки. Діти заходять до хати, їх радо зустрічає Господиня.

Хід

Господиня: Прошу, прошу, зайдіть,
У хаті загостіть,
Рада я гостей вітати,
Хлібом-сіллю зустрічати.

Проходьте, гості дорогі, певно з дороги, той втомилися, ось ставайте біля печі, то разом і зігрієтесь.

(Чути стук у двері, заходить сусідка)

Сусідка: Доброго дня, сусідко. ой скільки гостей у вас багато, прийміть і мене до свого гурту.

Діти вітаються: Добрий день, добрий день,- пальчики сказали,
ми сьогодні всіх гостей радо привітали.

Сусідка: Ой скільки гостей у вас багато, прийміть і мене до свого гурту.

Господиня: Проходьте, сусідонько, будь ласка та послухайте, що казатиму.
Що ж ви, сусідко, казатимете?

Як я люблю свою хату,
Все для мене тут рідне:
Стіни-білі, як сніг,
І віконце привітне,
І дубовий поріг,
І ряденця строкаті,
Й рушники на стіні

Сусідка: Діти, а ви любите свою хату? (так)
Яка вона у вас?

Відповіді дітей: біла, привітна, затишна, тепла, чиста, весела, чепурна, велика.

Сусідка: А зараз Даринка розкаже нам вірш про наш рідний дім.

Дитина: Вірш Євгена Железнякова «Рідний дім»

Хай живе наш рідний дім!

Тепло й затишно у нім.

Тут і тато, тут і ненька,

І бабусенька рідненька,

І веселий наш дідусь

Крутить пишний русий вус.

Сусідка: Так, так, удома добре. А ви любите ходити у гості до своєї бабусі?

Дитина: вірш Марійки Підгірянки «Де нам наймиліше»

Ой, нема миліше,
Нема веселіше,
Як в бабці в гостині.
Медом нагодує,
Солодко цілує
Личенько дитині,
Яблучок надв'яже,
Казочку розкаже,
Ще й лялечку справить, -
Бабуся радіє,
Сама молодіє,
Коли внуків бавить.

Сусідка: Що не кажіть, скрізь добре, але вдома краще. Чи не так, діточки?

Діти кажуть прислів'я: Де мир, там і лад, там є в хаті благодать.

Рушник на кілочку-хата у віночку.

Хата – як віночок, господиня-мов квітонька.

У веселій хаті-веселі люди.

Люди добрі-хата тепла.

Хата хоч і бідненька, але чиста й чепурненька.

Господиня: є у нашій хаті гарна піч (підходить до печі, гладить її). Ти ж, моя годувальнице, помічнице, ти у мене така гарна, розмальована, та й тепленька, як мати.

Дитина: Тітонько, а відгадайте загадку.

Господиня: Що ж, уважно слухаю.

Дитина: Я морозу не боюся,
А хто мерзне – я сміюся,
Бабу гріє не кожух,
А веселий теплий дух.

Господиня: піч. Так, правильна відповідь?

Дитина: правильна.

Господиня: Діти, а хто з вас їздив у село і бачив піч?

- Хто порався біля печі? (бабуся)

- Як, ви, думаєте, для чого піч? (палити багаття; пекти пироги, хліб; готувати їжу)

Господиня: Піч моя розмальована чудовими візерунками. А біля печі є мої помічники. Як ви думаєте, хто чи що це? Так, це коцюба та хлібна лопата. Коцюба допомагає жар розгортати, а хлібною лопатою виймає випечений хліб, пироги.

Господиня сплескує руками і голосно промовляє:

Ой, лишенько, заговорила з вами та й про тісто забула, уже певно «втікає» (заглядає до тіста). Діти. Що можна спекти з тіста? (пироги, булки, хліб, бублики). Давайте ми їх назвемо лагідно: пиріжечки, хлібчик, бублички, булочки. Оце і я ж пиріжки маю спекти, а ви мені допоможете? (Так, допоможемо).

- Ви, сусідко, хлопців у поміч беріть, чим не помічники?

Сусідка іде з хлопцями мити руки, витирати, одягати фартушки.

Господиня: А ви, дівчатонька, не баріться, швидше руки мийте, витирайте, фартушки й хустинки.

Дівчатка миють руки, витирають, одягають фартушки, косинки, і стають навколо ночвів.

Господиня: Хлопці, не баріться, швидше до справи беріться.

Хлопчики миють руки, витирають, одягають фартушки, косинки, і стають навколо ночвів.

Господиня: Будемо готувати руки до роботи. Ось у мене є кошик непростий з горішками.

Скільки у мене горішків? Ось, сусідко, роздай горішки. Та будемо долоньки зігрівати.

Положіть горішок на долоньку. Який він? (коричневий, гладенький, міцний, маленький).

Спритний наш горішок, ось уже швиденько покотився по долоньці, а тепер пограємося з ним у хованки, ховатимемо горішок за спинку, що ж перевіримо горішком, чи міцні у нас колінця. Горішки всі у кошик складемо і почнемо працювати з тістом.

Господиня: Давайте разом вимісимо тісто:

Тісті-тісті-тісті (місять тісто)

Вимішаю тісто,

Лівою, правою, (мішають, чергуючи руки), обома,

Їстиме пиріжечки вся сім'я. (розводять руки)

Сусідка з хлопцями приказує:

Чу-чу-чу-чу (обома руками плескають по колінах)

Пирогів напечу (місять тісто)

Чи-чи-чи-чи (обома руками плескають по колінах)

Пироги у печі (долоні від грудей вперед)

Че-че-че —че (обома руками плескають по колінах)

Ой у пальчики пече (витягують із печі, до грудей, махають руками, ніби обпеклися).

Га-га-га-га (обома руками плескають по колінах)

Хто тут хоче пирога? (ніби тримають хліб на долонях)

Господиня: Приготуйте свої долоньки, візьміть тістечко тепленьке. А хто відчуває, що воно холодне, зігрійте його своїм теплом, загорнувши у свої долоньки.

- Яке тістечко? Що вміє робити тістечко? (витягніть його, притисніть пальчиком) Познайомилися з тістечком, а тепер будемо формувати пиріжок. На що схожий шматочок тіста? Щоб з нього був пиріжок, давайте ми його положимо у долоньку, розплющимо двома пальчиками, зробимо по середині ямочку, куди положимо вишеньку, тоді з'єднаємо кінчики та прищипимо їх пальчиками і сформуємо пиріжок продовгуватої форми. Діти ліплять пиріжки і ложать на деко. Після ліплення діти витирають руки. Ставлячи пиріжки у піч,

Господиня приспівує разом з дітьми:

Я печу, печу, печу,
Діткам всім по пиріжку,
Маком я потрушу,
В піч гарячу посаджу,
Випікайтесь пиріжки,
У натоплений печі,
Буду я усіх діток
Пирогами пригощати.

Господиня: славні з вас помічники. Давайте знімемо фартухи, витremo руки та трохи пограємося, поки пектимуться пироги.

Діти граються у гру
«Мамо, дайте хліба!»
Навчають дитину стрибати на одній нозі:

Дитина: Мамо, дайте хліба.

Мати: А поскачи до діда.

Дитина стрибає на одній нозі, промовляючи:

-Скачу, скачу до діда
За скибочкою хліба
Я не дурно скачу, а я їсти хочу.
Діти приказують:
Напекли пирогів,
Позвали дітлахів,
А дитина за пиріжок
І побігла у танок.

Фізкультхвилинка- пісенька «Ясне сонечко світило»
Ясне сонечко світило, а з хмарки - водички,
Виростала, дозрівала золота пшеничка,
Хвилька котить колосочки, вітерець гойдає,
Вже пшениченька-сестричка, в полі достигає. / 2рази
Золотенькі колосочки я серпом стинаю,
І в снопи собі гарненько рівненько складаю.
Буде, буде коровай на столі у хаті,
Для дідуся, для бабусі, для мами і тата. /2 рази.

Господиня: Поки пиріжки печуться, то я розкажу вам, як приготувати смачненький чай. Ось у мене у мішечках різні цілющі трави, з них я приготувала чай, понюхайте, який приємний запах. (Діти нюхають)
Чую і пиріжки пахнуть. А що смачненькі вже напевно? Як же мені дізнатися чи смачні вони? (треба скуштувати, попробувати, відкусити, полизати) . Як же мені їх між вами поділити? Максимчику, а підкажи-но мені як ділила сорока?

Максим: Сорока-ворона,
На припічку сиділа,
Діткам кашку варила.
Ополоником мішала
І хвостиком накривала.
Малих діток годувала:
-Цьому дам, цьому дам,
Цьому дам, цьому дам,
А цьому не дам,
Бо цей буцман
Круп не драв,
дров не рубав,
води не носив,
діжі не місив-справжній лежень.

Господиня: Діти, а хіба серед вас є справжні лежні?

Діти: Ні.

Господиня: Тоді будемо частуватися пирогами (відкриває засуву і виймає пироги).

Діти розповідають вірші:
Хоч бабуся вже стара,
всім гостинці роздала:
Тарасику-пряничок,
Іванкові-бубличок,

Тетянці-ватрушку,
Марійці-пампушку,
Тільки в Юлечки-внученьки-
Без гостинців рученьки.

Господиня: Діти, будьте обережні, бо пироги гарячі, щоб не попектися. Я їх ось у кошик покладу і покрию рушничком. Чи до вподоби, Вам, моя хата? А, що найбільше вам сподобалося?

Ми разом з вами рук не покладали,
Смачні пиріжки готували,
Час, мої хороші, вам
У групу повертатися,
Там і будете пригощатися,
А моєї хати не забувайте,
Будете в Славути заїжджайте

Тема заняття «Мій рід»

Мета: вчити дітей складати короткі розповіді про сім'ю використовуючи складнопідрядні речення; формувати у дітей уявлення про сім'ю, її склад, родинні стосунки; викликати пізнавальний інтерес до захоплень членів своєї родини; розвивати зв'язне мовлення, уміння спілкуватися; виховувати почуття гордості, любові та поваги до членів родини.

Матеріал: сюжетна ілюстрація «Сім'я», дитячі сімейні фото, картки із зображенням різних життєвих ситуацій, картки зеленого та червоного кольорів, маска-зайчик, підкови, матеріали для оздоблення.

Хід

Вступна частина

Привітання

- Діти, сьогодні у нас незвичайне заняття, до нас завітали гості. Давайте привітаємося.

У цій групі ми всі друзі, раз-два-три.

Ви і ми, і ти, і я, раз-два-три.

Руку дай тому, хто справа,
Руку дай тому, хто зліва,
Ми одна сім'я!
Посміхнись тому, хто зліва,
Посміхнись тому, хто справа - раз-два-три.
Ми одна сім'я!

- Сьогодні до нас поспішає ще один гість. Хто, ви зараз побачите самі.
(До групової кімнати заходить хлопчик - зайчик, у руках-лапках він тримає
картинку із зображенням сім'ї зайців: тата, мами, братика та сестрички).

Зайченя

Я веселе зайченя,
Маю купу друзів я,
Родичів багато маю,
Про рід зайців розповідаю.
Мама, тато, дід, бабуся -
Всіх назву, не помилюся.
Старший братик і сестричка –
В нас сімейка невеличка.

- Про що хоче поговорити сьогодні Зайченя? Як ви здогадалися?(Відповіді дітей.)
- Діти, то що таке сім'я?(Тато, мама, діти – це сім'я.)
- Зайченя, ти знаєш, діти теж принесли світлини, на яких зображено їх сім'я.
(2-3 дитини розповідає про свою сім'ю.)

Ми здорові та щасливі!
Ми веселі та красиві!
Тато, мама, брат і я -
Дуже дружна ми сім'я.
Основна частина

- Діти, в кожного із вас є бабуся та дідусь, які проживають з вами або окремо в одному місті або в селі, так?

- Ми з вами визначили, що тато, мама і діти – це сім'я, так? А якщо ще є бабуся та дідусь, то як можна назвати цю велику сім'ю? (Відповіді дітей.)

- Отже, кого ми можемо назвати родиною? (Дідуся, бабусю, тата, маму та дітей.)

- А зараз давайте трішки відпочинимо і пригадаємо пальчикову потішку про родину.

Ось цей пальчик мій дідусь,
А цей пальчик бабуся,
Ось цей пальчик мій татусь,

А цей пальчик матуся,
А цей пальчик я,
Ось і вся моя родина.

- Діти, давайте кожен із вас подумає і розкаже, який ваш тато, яка мама, бабуся, дідусь, сестричка, братик та родина?

Гра «Які члени родини»
Тато (який?) уважний, працьовитий....
Мама(яка?) лагідна, красива...
Бабуся(яка?) старенька, мудра...
Дідусь(який?) веселий, добрий...
Сестра(яка?) добра, весела...
Брат(який?) уважний, чемний...
Родина(яка?) дружна, весела...

- У родині треба поважати один одного, допомагати – тоді всі перешкоди буде легко подолати.

- А зараз Зайчєня ставить перед вами наступне завдання, воно хоче визначити, чи є у ваших родинх лад.

Дидактична гра «Оціни вчинок»

- Ось перед вами на дошці розміщено сюжетні малюнки, на яких зображено життєві ситуації, нам потрібно їх розглянути та оцінити стосунки між членами родини. Якщо вчинок добрий, то вам потрібно підняти зелену картку, а якщо поганий - червону.

- Як ти оцінив вчинок? Чому?

Фізкультхвилинка
Ми сумлінно працювали,
Довго не відпочивали.
На зарядку, любі діти!
Треба добре відпочити.
(Діти крокують на місцях.)
Руки вгору, руки вниз
І легесенько прогнись,
Вправо, вліво...покрутились
І на місці зупинились.
А тепер присіли, встали
Й знов на місця посідали...
(Діти виконують рухи за текстом.)
Маємо ще Зайчикові допомогти.,
Про справи членів родини розповісти...

- Зараз ми з вами пограємо ще у одну цікаву гру, яка називається «Продовж речення». Для цього вам потрібно дуже уважно розглянути сюжетну картину: мама готує обід, бабуся читає, дідусь гуляє з онучкою та продовжити розпочате мною речення.

Дидактична гра «Продовж речення»

Мама готує смачний обід...(обід).

Бабуся в'яже теплі... (шкарпетки).

Тато ремонтує...(стілець).

Дівчинка малює...(малюнок).

- Зайчєня, розкажи чи сподобалося тобі сьогодні у нас на занятті, чи справилися діти із завданнями?

З веселим настроєм Зайчєня до лісу йде,

Бо дружні родини в дітей є.

Всім буде він в лісі розповідати,

Як один про одного треба дбати.

Розгляд оберегів. Розповідь про родинний оберег - підкову.

Діти з вихователем виготовляють підкову - оберег.

Підсумок

- Про що сьогодні говорили?

-Кого називаємо сім'єю?

-Кого називаємо родиною?

-Як слід ставитися один до одного?

У кожної людини є своя родина.

Є батьки, і тітка й дядько,

Може, сестри є й брати.

Ця родина є щаслива,

Бо всі разом вони – сила!

Напрям «Рідне місто»
Проект «Мій рідний край »
(одне заняття на місяць)

Вересень

1.Тема “ Моє рідне місто ”

(Розповідь вихователя, розглядання презентації, назва вулиці, на якій розташовано заклад, адреса , домашня адреса вихованців).

Жовтень

2.Тема « Рослинний світ нашого краю ”

(Види дерев, гриби, квіти, фруктові дерева. Рослини, які ростуть на території закладу дошкільної освіти).

Листопад

3.Тема “ Тварини нашого краю ”

(Ведмідь, лисиця, їжак, вовк, білка, дикий кабан).

4.Тема “ Ліс і море “

(Порівняльна характеристика).

Грудень

5.Тема “ Зимові свята мого краю ”

(Назви свят, традиції, колядки, віншування).

Січень

6.Тема “ Народні промисли краю”

(Вишивка: рушники, серветки, сорочки; кераміка: тарілки, глечики, миски тощо).

Лютий

7.Тема “ Села Славутської ОТГ”

(Порівняльна характеристика села і міста. Бесіда про село району, де живуть родичі вихованців—назва села, праця людей у сільській місцевості, свійські тварини).

Березень

8.Тема “ Історичні місця”

(Оглядова розповідь вихователя, розгляд ілюстрацій, екскурсія).

Квітень

9.Тема “ Річки Славутчини”

(Характерні особливості річок. Найбільші річки: Горинь, Утка. Мешканці водойм: карась, щука, короп, толстолоб).

Травень

10.Тема “ Екскурсія до парку”

(Розповідь про пам’ятник воїнам, закріплення назв паркових рослин; закріплення поняття парк).

Бінарне заняття разом з вчителем- логопедом на тему

«Складання розповіді з використанням світлин і листівок

«Рідне місто моє»»

Мета:

Зв'язне мовлення: збагачувати коло уявлень дітей про місто Славути, в якому вони живуть, його визначні місця, пам'ятки архітектури; вчити складати розповіді з опорою на листівки, виразно, логічно, зв'язко передавати побачене, почуте, пережите.

Лексика: збагатити словник словами: історичний, ангар, рідне, прекрасне.

Граматика : вправляти в утворенні складнопідрядних речень із слово сполучниками; закріпити вживання іменників у множині.

Логопедичні завдання: вчити відстукувати ритмічні малюнки з опорою на схему; автоматизувати звук «р» у слові у різних позиціях; автоматизація і диференціація звуків «ш-с».

Хід

I Вступна частина

Давайте, діти, привітаємося. Добрий ранок! Хто це хлюпає? Хто це гупає? Ой, подивіться, а ти хто? Як тебе звати?

Я- Сімка. Подорожувала і заблукала, не знаю, куди я потрапила. Допоможіть, будь ласка.

Заспокойся і не плач. Саме сьогодні ми вирушаємо в незвичайну подорож нашим рідним містом. Ми запрошуємо тебе разом з нами.

II Основна частина

I перша наша станція, а відгадайте-це станція, за допомогою якої ми подорожуємо містами. Ви вже здогадалися? Так це станція «Вокзали».

Давайте розглянемо фото. Що зображено на першому фото? Який транспорт можна побачити на автовокзалі? Куди їздять автобуси? Хто бував на автовокзалі?

На другому фото , що ми бачимо? Який транспорт їздить там? По чому їздять потяги? Куди можна доїхати потягом?

Наступна наша станція «Знання». Ця станція для нас з вами дуже важлива.

Що зображено на цій світлині? Так це історичний музей. Хто був у музеї? З ким? Що бачили? В історичному музеї є багато експонатів старовинних. А що ж це зображено на цій світлині? Що в ній є? А для чого нам потрібні книги?

На останній світлині ми бачимо, що за будівлю? Що роблять у даній школі мистецтв? Які ви знаєте музичні інструменти?

Гра «Піаніно»

Ой, щось я трішки втомилася-треба з вами відвідати станцію «Відпочинок».

Що зображено на першому фото? Що це за місце? Хто там був? Щороку улітку там проходить захід «Мистецтво на руїнах». Чому ми ходимо до парку? А ще у парку знаходиться стадіон? Навіщо нам стадіон? Що роблять на стадіоні? Фізкультпауза «Я біжу, біжу по гаю». Що зображено на наступному фото? Що роблять у Палаці культури? Що це за будівля зображена? Що там роблять? Ще ж одне місце, де дуже люблять відпочивати малюки влітку. Що це за місце? Хто купався? Що ще є на річці Утка?

Гра «Золота рибка»

Наступна наша станція «Допомога». Ось розглянемо наші світлини на першому фото, що ми бачимо? Який номер до пожежної частини? Пожежні машини знаходяться у великому ангарі. Коли ми захворіли, то ми звертаємося, куди?? Який номер у швидку допомогу? А ось фото, де зображена наша поліція. Що робить поліція? Який номер до поліції?

Вирушаємо до нашої останньої станції «Промисловість». Розгляд світлин: Сансервіс, Ювента, Аква Родос, Солодовий завод, Будфарфор, Швейна фабрика.

Гра «Марійка швачка»

III Заклучна частина

Отож, яка була наша подорож? Яким містом ми подорожували?
Як називається наше місто? Як ми з вами називаємося?

Тема заняття «Славута- мій рідний край»

Мета: Уточнити та розширити уявлення здобувачів дошкільної освіти про рідне місто Славути, виховувати почуття гордості за рідний край, його багатства, красу природи. Розвивати творчість і уяву в малюванні за задумом, закріпити вміння послідовного зображення об'єктів. Виховувати охайність, інтерес до малювання.

Матеріал: вірші про рідний край, фотографії Славути, папір, фарби, зразок, прості олівці, серветки.

Хід

Батьківщина, доле рідна
Земле сонячна і хлібна
Ти повік у нас одна
Ти, як мати, найрідніша.
Ти з дитинства наймиліша.
Ти і взимку найтепліша
Наша отча сторона.

- Діти, ви прослухали вірш про Батьківщину, а як називається наша Батьківщина?
(Відповіді дітей)

- Так, ми живемо на Україні. Це наша держава, наш: Вітчизна. Україна - славна, могутня країна. Ми дуже любимо свою рідну землю, гордимся нею. На широких просторах нашої Батьківщини дозрівають багаті врожаї, люди нашої Вітчизни - добрі, чуйні та миролюбиві.
Діти, а як зветься народ України?
(Відповіді дітей)

- Правильно, ми - українці, це співочий, красивий сильний народ. Але у кожного українця, у кожної людини є найрідніша частина землі, де ми народилися і живемо. У нас - це наше рідне місто - Славути.
А скажіть, будь ласка, чи знаєте ви чому наше місто так назвали?
(Відповіді дітей)

Правильно, наше місто спочатку назвали Славутича, що означає - славне, чудове, мальовниче. Навкруги нього розкинулися зелені соснові ліси, течуть чисті голубі ріки, виблискують кришталеві озера.
Наше місто славне і величне
І йому не знати сивини.

Лине пісня вулицями дзвінко
Поміж квітів, сонця і весни.

- Діти, давайте згадаємо, як називаються річки, які течуть через наше рідне місто.

(Відповіді дітей)

- Правильно, річки називаються Горинь та Утка. Свої чисті, голубі води вони несуть до могутньої річки — Дніпра.

Де тихо шепочуться хвилі,

Де Горинь на сонці виграє,

Встає, виростає Славути Чудове місто моє.

- Бачите, які чудові вірші склали поети про нашу рідну Славути. Але не тільки мальовничим краєвидом славиться наше місто. Славути - промисловий центр, тут багато заводів та фабрик.

Діти, скажіть які заводи та фабрики ви знаєте?

(Відповіді дітей)

Правильно. Сьогодні в гості до нас прийшла мама Насті, вона працює на заводі “Будфарфор” і охоче розкаже нам про свою працю.

(розповідь та показ продукції заводу “Будфарфор”)

- Ми дякуємо Настиній мамі за цікаву розповідь. Як ви вже зрозуміли, багато продукції Славутських заводів та фабрик відправляють за кордон, в інші країни. Тому славутчани добре працюють, щоб слава про рідне місто була хороша і похвальна. Як і в кожному місті, у нас в Славути є багато різних вулиць. Згадайте, діти, на якій вулиці знаходиться наш заклад.

(Відповіді дітей)

- Правильно, а як називаються вулиці на яких живете ви?

(Відповіді дітей)

- Кожна вулиця хороша по- своєму, свої вулиці ви добре знаєте. Сьогодні ми з вами намалюємо свою рідну вулицю. Згадайте, що вам найбільше подобається на вашій вулиці, які магазини та інші споруди знаходяться

вздовж вулиці, чи ростуть на ній дерева та квіти. Отже, подумайте хвилинку, пригадайте і починайте працювати.

(Діти малюють, допомагаю. Аналіз робіт дітей).

- Діти, сьогодні ви багато нового дізналися про наше рідне місто. Ви намалювали чудові малюнки, добре відповідали, були активними. Ви - майбутнє нашого міста, нашої країни. І це до вас звертається поет з такими гарними, душевними словами:

Пам'ятай, не забувай
Батьківську стежинку
Прикрашай, шануй свій край
Дім свій - Батьківщину.

Гра-квест

«Вулиця, на якій розташований заклад дошкільної освіти №2 «Подоланочка»»

Мета: Ознайомити здобувачів дошкільної освіти з громадськими будівлями, що розташовані біля закладу дошкільної освіти та з назвами різних будівель, розповісти про їх призначення. Закріпити знання про оточуючу природу. Виховувати інтерес до того куточка міста, де ми живемо.

Матеріал: картинки, карта-маршрут

На передодні прогулянки запитати у дітей, якою вулицею вони йшли до дошкільного закладу. Наголосити, що вулиця – це система певних будівель, які мають конкретне призначення. Запросити дітей на прогулянку, щоб ознайомитися з будівлями вулиці, де розташований заклад дошкільної освіти

Вихователь: Діти, ми починаймо свій рух по вулиці з подвір'я закладу дошкільної освіти №2 «Подоланочка». Як ви думаєте, для чого побудували

заклад дошкільної освіти? (Відповіді дітей). А хто знає, як називається наша вулиця? Вона названа на честь храму Покрови Пресвятої Богородиці – Покровська.

- Що це за будівля? Так, це школа. А для чого потрібна школа? Що роблять діти в школі? Хто там працює? Хто з ваших членів сім'ї ходить до школи? (Обмін думками).

Вихователь читає іврш К. Перелісної «Учень». Проводиться гра – вправа «Закінчи речення» (граматична побудова речень).

Вихователь: Йдемо далі. На нашому шляху зустрічаються різні магазини. Підійдемо до магазину, мені дещо потрібно купити. (Після купівлі обговорюють дії вихователя та продавця).

Гра «Назви, що є в магазині?»

Вихователь: Йдемо далі. Ось на нашому шляху стоїть гарна сучасна будівля. Це спортивно – оздоровчий комплекс. (Огляд спортивного комплексу)

Вправа «Що, де розташовано?»

Вихователь розповідає дітям про призначення спортивного комплексу «Здоров'я». Каже приказку «В здоровому тілі – здоровий дух».

Діти виконують фізичні вправи на площі перед спорткомплексом.

Вихователь звертає увагу дітей на оточуючу природу, нагадує назви дерев та підсумовує, що це сквер в пам'ять про загиблих на ЧАЕС.

Вправа «З якої гілки ці листки?» (розпізнання листя дерев).

Вихователь пропонує дітям зібрати листя, яке впало з дерев і створити гарний букет.

Вправа «Скільки листя у руці?» (рахування за допомогою різних аналізаторів).

По дорозі до закладу дошкільної освіти з окремими дітьми проводимо розмову на тему «Щоб ти збудував на своїй вулиці?»

Повернувшись з прогулянки, запропонувати дітям конструювання на тему «Будинки нашої вулиці».

Напрям «Україна-моя Батьківщина»

Заняття на тему «Миру тобі, Україно»

Мета: дати дітям поняття про «німбу», продовжувати вчити здійснювати опис того чи іншого предмета; продовжувати формувати вміння відповідати на запитання повним реченням; вміння будувати діалог з однолітками.

Збагатити словник словами, що відповідають подіям в країні. Вчити дітей згинати трикутник у конус, з'єднуючи деталі, продовжувати вчити проволікати деталі виробу через отвори. Розвивати дрібну моторику рук; національні риси особистості щирість, співчуття, бажання жити в мирі та злагоді через ігрову ситуацію; вміння висловлювати свої судження.

Виховувати бажання приносити користь своїй країні, бути охоронцями, доброзичливість

Матеріал: костюми ангелів, дзвіночки, коробки, макет дитячої кімнати, шаблони ангеликів, клейонки, ангелики для гостей

Хід

Вступна частина:

Зала оформлена під дитячу кімнату, у якій на килимку грається 3 хлопчиків.

Хлопчик 1: Зараз побудую із конструктора гараж і ви свої машини поставите.

Хлопчик 2: Та ні ми поїдемо ними по пісок.

Хлопчик 3: А мені вже набридло гратися цими машинками. Ось я вчора по телевізорі бачив танки. Якби в нас такі були, то можна було б пограти у війну.

Хлопчик 2: Класно було б.

Заходить дівчинка.

Дівчинка: А що тут у вас класне? Я теж хочу грати з вами у гру.

Хлопчик 3: Дівчата у війну не граються. Їм краще мамі на кухні допомагати.

Дівчинка: Я можу і вам допомагати. Наприклад, бути лікарем.

Хлопчик 2: Не потрібні нам дівчата.

Дівчинка: (біжить і кричить): Мамо, мамо, а хлопці не хочуть, щоб я з ними гралася

Хлопчик 1: Ну ось, уже побігла скаржитися.

Заходить мама з дівчинкою

Мама: А в яку гру ви хочете грати?

Дівчинка: Мамо, я ж тобі казала, у війну

Мама: А хіба це хороша гра? Ось давайте разом поміркуємо. Що приносить нам війна? (голод, холод, сум, сльози) Що приносить нам мир? (чисте небо, тепле сонце, веселощі, добро, радість, посмішки дітей) А ви що хочете, щоб у країні були мир чи війна? (мир)

Чути голос ангела

Молодці. Я вже давно чую вашу розмову. Яка мудра ваша матуся. Ми всі переконані, що війна – це погано.

Мама: діти подивіться на наших ангелів і зараз вони нам розкажуть що ж нам робити, щоб наша Україна жила в мирі, щоб діти стали добрішими і ніхто і ніколи не бачив війни?

З'являються ангели, танцюють танок

Ангел 1. Ми пропонуємо по всьому світу розповсюдити ангелів-охоронців, які б охороняли і дорослих, і малих.

Ангел 2. Маємо незвичайну коробку, про те, що в ній міститься, ви дізнаєтеся, коли відкриєте. Хлопці а ходіть-но нам допоможете.

Дівчинка: Що це? У коробці- ще коробки?

Ангел 3. Так, їх багато, ми самі не впораємося, нам потрібні помічники.

Ангел 4. У кожній коробці лежить ангелик, але, щоб він мав чудодійну силу. Його потрібно оживити: зробити руки, розгорнути крила – роботи багато.

Основна частина:

Мама: А в мене помічники є, ось зараз покличу, разом швидше впораємося (кличе дітей)

Вихователь: що ж часу не гаймо, а швидше берімося до роботи. Щоб все нам вдалося, розпочнемо роботу з молитви.

Діти разом читають молитву:

1.Матінка земля в нас єдина

І одна єдина ненька Україна

І поля безкраї, і сади квітучі,

Ріки повноводні і могучі

Пр.. Я здіймаю до неба

Крильця рученята

Помолюсь за маму,

Помолюсь за тата,

За сестру і брата,

За усю родину

І за рідну неньку Україну.

2. Захисти нас Боже від лихої долі

Уроди до волі житечка на полі,

Щоб сміялись дзвінко діти в кожній хаті,

Щоб були щасливі і багаті.

Вихователь: що ж , а тепер нехай кожен відкриє сою коробку і побачить, що там є. Миколко, що є у твоїй коробці? (вирізаний ангел).

Наталко, а чи можна, на твою думку, такого ангела вважати охоронцем? (ні) А чому, тому що у нього немає рук. Надійко, а чи можна, на твою думку, такого ангела вважати охоронцем? (ні) А чому, тому що він не зможе прилетіти на допомогу вчасно, тому що в нього не складені крила.

Вихователь: Діти, давайте розглянемо, що є у ангела, з яких частин він складається? (голова:на обличчі ангела є 2 ока, 2 брів, ніс, рот; волосся, яке прикрашене німфою)

Діти, а чи знаєте ви, що таке німба?. (це це зображення саява світла і слави Божої навколо голови святих)

Є ще святкова сукня ангела, два крила, 2 руки.

- Для чого, на вашу думку, зроблено отвори у святковому платті? (щоб просунути руки)

Будьте уважними, підніміть угору свої очі і уважно прослідкуйте за моїми діями.

1.Спочатку беру в праву руку руки ангела так, щоб великі пальці дивилися вгору, і тоді справа на ліво, просовую руки через отвори. Таким чином ангел готовий буде мене обійняти. Потім порівнюю руки, щоб їх довжина справа і зліва була однакова.

2.Тоді, взявшись за нижні кутки плаття повертаю їх до середини так, щоб лівий куток ішов вгору і отвір під лівим крилом потрапив у отвір над правим крилом. Зверніть увагу, що розрізи над і під крилами різної довжини: над правим крилом розріз менший, а під лівим крилом розріз більший. Крила рівномірно розпрямляю.

Запитання до дітей:

З чого розпочнемо роботу? (прикладемо руки до ангела)

Як просунемо руки ангелові?(через отвори, справа на ліво)

Як повинні бути розміщені руки ангела? (так, щоб великі пальці дивилися вгору)

Як зробити крила для ангела? (взятись пальчиками за нижні кутки плаття повернути їх до середини так, щоб лівий куток ішов вгору і отвір під лівим крилом потрапив у отвір над правим крилом)

На що необхідно звернути увагу? (щоб лівий куток ішов вгору і отвір під лівим крилом потрапив у отвір над правим крилом)

Яким буде завершальний етап.(розпрямити рівномірно крила)

Під час роботи здійснюю індивідуальний підхід до дітей, на своєму зразку здійснюю додатковий показ у разі потреби.

Звучить музика діти працюють.

Заклучна частина:

Вихователь: кожен із вас створив свій ангел. Отож огляньте, які наші ангели незвичні. Кожен з них гарний по-своєму, адже працюючи над ними ви виконували добрі справи. Давайте пригадаємо які?

Відповіді дітей: ми прийшли на допомогу для дівчаток-ангеляток,
Ми зробили руки, щоб він міг обійняти,
Ми зробили крила, щоб він міг швидко прилетіти на допомогу,
Ми вложили в нього частиночку свого серця, добра, тепла, любові.
Візьміть його в долоньки, пригорніть до свого серденька і загадайте кожен своє бажання, а щоб наше бажання здійснилося –ми проговоримо його в голос.

Бажання дітей: Ангелику, я хочу , щоб ти охороняв наших бійців.
Ангелику, я хочу , щоб мій тато завжди був зі мною.
Ангелику, я хочу , щоб всі на планеті дружили.

Вихователь: Пропоную наші роботи скласти у цю коробку і доручаю ангелам віднести її на Донеччину для бійців, які мужньо боронять наш край.
(складає ангелів у коробку)

Вихователь: Ще пропоную зробити вам добру справу: подаруйте ангеликів для усіх гостей, щоб вони розповсюдили їх у своїх сім'ях.

Вихователь: Даринко, Миколко, а роздайте ангелів для гостей
(діти роздають ангелів для гостей)

Ангел 4 На вас чекає справ багато,
То ж працюйте - завзято,
А нам в дорогу час вирушати,
Ще до інших завітати

Вихователь дякує дітям за роботу, а гостям за увагу.

Музично-театралізована розвага «Посвята в кобзарята»

Мета: Показати нелегке дитинство поета, підтверджуючи це його віршами – спогадами. Вчити чітко та виразно читати вірші напам'ять, осмислювати і співпереживати прочитане, розуміти моральний зміст подій твору. Показати барвистість, красу рідної мови, її мелодійність. Поглиблювати знання дітей про життєвий та творчий шлях Т. Г. Шевченка. Розвивати навички етики, мовної поведінки, інтерес до поезії, поповнювати словниковий запас дітей.

Виховувати любов до рідної мови, до краю, де ти народився, до його історичних надбань, любов до краси поетичного слова, викликати бажання вивчати твори поета, розуміти їх зміст.

Матеріал: портрет Т. Г. Шевченка, свічка, український рушник, грамзаписи, картини відповідно творів Кобзаря, стіл, бандура.
українські костюми для дорослих та дітей, українські рушники, значки.

Хід

Зала оформлена святково.

Звучить пісня «Думи мої, думи мої».

Заходить жінка, ставить запалену свічку до портрету Т. Г. Шевченка, до неї підходить хлопчик.

Хлопчик: А правда, що небо на залізних стовпах тримається?

Мати: Так, правда.

Хлопчик: А чому так багато зірок на небі?

Мати: Це коли людина на світ приходить, Бог свічку запалює, і горить та свічка, поки людина не помре. А як помре, свічка гасне, зірочка падає. Бачив?

Хлопчик: Бачив, а чому одні зірочки ясні, великі, а інші ледь видно?

Мати: Бо коли людина зла, заздрісна, скупа – її свічка ледь-ледь тліє. А коли добра, любить людей, робить добро, тоді свічечка такої людини світить ясно і світло.

Хлопчик: Я буду добрим, я хочу, щоб моя свічечка світила.

Мати: Старайся, дитино.

Як гірко, як нестерпно жаль,
Що долі нам нема з тобою,
Ми вбогі змучені раби
Не знаєм радісної днини.

Нам вік приходитьсь терпіть,
Не розгинать своєї спини
І так усюди, з краю в край
Панує рабство ненависне.

Тарасик: У тім гаю,
У тій хатині, у раю
Я бачив пекло. Там неволя
Робота тяжкая, ніколи
І помолитись не дають,
Там матір добрую мою
Ще молодого у могилу
Нужда та праця положила,
Там батько, плачучи з дітьми,
Не витерпів лихої долі
Умер на панщині.
А ми, розбіглися межи людьми,
Мов мишенята.
Плаче. Заходить Оксанка.

Оксана: Чом плачеш ти? Ох, дай сльози витру. Не сумуй, Тарасе, адже кажуть, що найкраще від усіх ти читаєш, найкраще співаєш, а ще й кажуть, що малюєш. От виростеш і будеш малярем.

Тарас: Еге ж, малярем.

Оксана: І розмалюєш нашу хату?

Тарас: А тож, а всі кажуть, що я ледащо і ні на що не здатний. Ні, я не ледащо, я буду малярем.

Оксана: Авжеж, будеш.

Пісня «Ой ходила дівчинка бережком»
Виходить ведуча

Ведуча: А читати й справді Тарас навчився дуже рано. Йому дід так говорив:
«Що вмітимеш, того за плечима не носити». І віддали його вчитися до дяка.
Усі хором: Аз-буки, аз-буки.
Аз-били мене раз
Буки – не потрапляй дякові в руки.

Ведуча: Отакою була наука у дяка.
У тяжкій неволі
Ріс малий Тарас,

Він не вчився в школі,
Він ягняток пас.

Ведуча: А коли минуло Тарасові 15 років забрав його пан за козачка. Козачок Тарас кожен хвилину, коли нема пана вдома старався писати, малювати.

Дитина 1.Хоче малювати,
Прагне він до знань
Та за це багато
Зазнає знущань.

Дитина 2. Нишком він малює
Статуї в саду,
А в ночі віршує
Про людську біду.

Ведуча: Запримітили заграничні художники Тараса, викупили його з неволі і послали вчитися до великих майстрів. Він малює чудові картини та думкою повертається на Україну.

Дитина 3. Дивлюся, аж світає,
Край неба палає,
Соловейко в темнім гаї
Сонце зустрічає.
Тихесенько вітер віє,
Степи, лани мріють,
Між ярами над ставами
Вербки зеленіють.
Сади рясні похилились,
Тополі по волі
Стоять собі, мов сторожа,
Розмовляють з полем

Дитина 4. І виріс він, і кобзу взяв,
І струн її торкнувсь рукою,
І пісня дивна полилась
Повита вічною журбою.
Діти співають пісню «Зацвіла в долині червона калина»

Дитина 5. За Тарасом слідкували,
Все забороняли,
За писання й малювання
Жорстоко карали.

Дитина 6. Тому засудили

Судом хижим
Судді недоріки
І на каторгу загнали
Мало не на віки.

Дитина 7. Він писав вірші в неволі,
Кликав «рвать кайдани»,
Вірив, що народ вкраїнський
На ворога встане.

Дитина 8. Пани, пани!
Схаменіться!
Будьте люде,
Бо лихо вам буде.
Ведуча: З шляхетською Польщею та царським урядом боролися гайдамаки.
Заходять козаки.

Козак 1. Чого, брати, сумуєте?

Козак 2. Не весело.

Козак 3. Дніпро на нас розсердився. Плаче Україна.

Дитина 9. А тим часом, пишними рядами
Виступають отамани,
Сотники з панами
І гетьманами всі в золоті
Розмовляють, розказують
Як Січ будували,
Як козаки на байдаках
Пороги минали.

Дитина 10. Поїхали. А Черкаси
Палають, палають.
Байдуже, ніхто не гляне.
Сміються та лають
Кляту шляхту.

Дитина 11. По діброві, понад Дніпром
Козацька ватага,
А за ними кобзар – Волох
Переваги – ваги
Шкандибає на конику
Козакам співає:
«Гайдамаки, гайдамаки».

Під марш Сагайдачного заходять гості, старші козаки

Козак 1. Отакі козаки мені подобаються, тому що вони веселі. А чи знаєте ви про Тараса. Зараз ми перевіримо.

Дидактична гра «Знайди малюнок»

Козак 2. Я читатиму вірш, а ви серед виставлених картин знайдете ту, яка відповідає віршу.

Вітер з гаєм розмовляє,
Шепче з осокою.
Пливе човен по Дунаю
Один за водою

Із-за лісу, з-за туману
Місяць випливає,
Червоніє круглолиций,
Горить, а не сяє.

Тече вода з-під явора
Яром на долину.
Пишається над водою
Червона калина.
Тече вода із-за гаю
Та попід горою.
Хлюпощуться качаточка
Поміж осокою.

Козак 1. Давайте пригадаємо правила для кобзарят.

Дитина 1. Кобзарята – це діти народу і не цураються свого роду.

Дитина 2. Кобзарята люблять пісню задушевну, щедрю, ніжну.

Дитина 3. Кобзарята люблять мову українську пречудову.

Дитина 4. Кобзарята в дружбі живуть, одне одному на допомогу йдуть.

Дитина 5. Кобзарята свій край прославляють і про щастя усіх людей дбають

Козак 2. Молодці, ми можемо Вам присвоїти почесне звання – Кобзарята.

Вручають значки.

Ведуча: Досить нам вірші читати. Пора уже і танцювати.

Танець з рушниками.

Ведуча: Чи можна собі уявити українську сім'ю без портрета Т.Г.Шевченка, де б не любили його, не читали віршів, не співали його пісень?
Послухайте пісню в супроводі бандури «Зоре моя вечірняя...»

Ведуча: Важкою була доля Кобзаря. Відвідав він і Подільський край. Був він в Кам'янець-Подільському сім днів. Там змалював Кам'янецьку вежу, читав вірші в чоловічій гімназії. Історики стверджують, що перебував поет і в Славуті, подорожуючи з Києва до Острога.
Танець «Ой у лузі червона калина.»

Ведуча: Всього 47 років судилося Шевченкові жити. До болю мало. Зараз ми вшановуємо Великого Кобзаря. То ж пропоную всім прийняти участь у висаджуванні вербової гілочки. Будемо за нею доглядати і виросте у нас Тарасова верба така, яку любив письменник.

Напря́м «Планета Земля»

Ековікторина «Подорож сторінками Червоної книги»

Мета: Розвивати пізнавальні здібності дитини, здатність аналізувати, робити умовиводи, узагальнення, висувати припущення, обґрунтовувати власну думку; уявлення про значення кольору сторінки Червоної книги. Розвивати вміння самостійно добирати, варіювати і вимовляти звуки, слова, словосполучення, речення.

Виховувати дбайливе ставлення до довкілля на основі елементарних уявлень про екологічний стан довкілля та його вплив на здоров'я людей і тварин, інтерес до географічної атрибутики

Формувати вміння послідовно називати звуки, з яких складаються подані слово, будувати звукову схему слів; визначати кількість складів у слові; утворювати речення із поданим словосполученням «Червона книга»; формувати розуміння, що під час читання вимовляється не назва літери, а звук, який вона позначає; закріпити вміння говорити в різному темпі та з різною силою голосу; розрізняти на слух швидкомовки, загадки, примовки; закріпити знання про особливості життя сови.

Матеріал: молоточки, підставки, Червона книга, картки з фішками, картки-схеми, чорний ящик, сова, нагороди, костюми квітів, кольорові клаптики паперу.

Місце проведення: Славутський екологічний центр

Хід

Вихователь: Природа нам – як рідний дім,
Вона усім як мати,
Щоб лад завжди був в домі тім,
Про це нам треба дбати.
Не рви, не знищуй, не зруйнуй.
Це заповідь для тебе,
Красу планети не зіпсуй-
Вона одна під небом.

Сьогодні у нас екологічна вікторина, учасниками якої є...
(діти по черзі представляють себе)

Я....., усе люблю в своїм краю:
Криницю, звідки воду п'ю,
Та повні гомону ліси,
Та дзвони срібної роси.

Я....., усе люблю в своїм краю:
Веселки ніжну красу,
І дощ рясний, що полива
Колосся наших нив щодня.

Я, дуже я люблю читати,

Світ природи пізнавати,
Цікавого багато знаю,
Бо хорошу пам'ять маю.

Я....., гарну вроду маю,
Батьків шаную,
Природу ціную.

Я....., комашок змалку бережу,
Їх будинки стережу,
Бо як не стане в нас комах,
То загине кожен птах.

Я....., з метеликом дружу,
Часто з ним ми на лужку.
Квітів пахощі вдихаєм,
Їх ніколи не зриваєм.

Я....., усе люблю в своїм краю:
Найбільше – природу свою,
Красиву, рідну і єдину...
Люблю, як сонце, Батьківщину.

Вихователь: Ми раді знайомству з вами. Та щоб розпочати нашу вікторину необхідно відгадати загадку

Не дерево, а з листочками,
Не сорочка, а зшита,
Не людина, а розказує... (книжка)

Вихователь: Наша книжка не проста, це Червона книга. То ж ми відправляємося у подорож сторінками Червоної книги. Будьте уважними, під час виконання завдань необхідно дотримуватися правил:

1. Ви маєте у руках молоточки вони допоможуть вам “сказати”, що ви готові відповідати, для цього необхідно стукнути легенько по підставці.
2. До виконання завдання необхідно приступити після сигналу.

Завдання 1: Складіть речення, у якому було б словосполучення “Червона книга” .

Відповіді дітей: Червона книга корисна та цікава. У Червоні книзі сторінки різного кольору. У Червону книгу занесено рідкісні тварини. У Червону книгу занесено зникаючі рослини. Червона книга містить багато інформації. До

Червоної книги занесено багато рідкісних птахів. У Червоній книзі є малюнки, які можна розглядати.

Вихователь: на ваших столиках лежать клаптики кольорового паперу.

Ваше завдання: Виберіть зайвий клаптик, який не відповідає кольору сторінок Червоної книги.

Відповіді дітей: У мене зайвий клаптик синього кольору, сторінки такого кольору у Червоній книзі не має.

Вихователь: давайте пригадаємо, що означає кожний колір.(вихователь піднімає кольоровий клаптик, а діти називають ознаку). Чорний-зниклі, червоний –зникаючі, оранжевий- можуть зникнути, зелений-відновлені, жовтий-рідкісні, білий-невизначені, сірий-невідомі. Молодці, ви гарно справилися із завданням.

Вихователь: У моїх руках Червона книга, сторінки її різного кольору . У вас же є картки з однією кольоровою фішкою та багатьма фішками, що окремо. Ваше завдання полягає в тому, що треба назвати слова близькі за значенням до ознаки кольору фішки. Будьте уважні, кожна покладена фішка, означитиме слово.

Наприклад. Чорна фішка(зниклі) – не має, пропали, вимерли, не стало. Хоча завдання було складним та ви впоралися з ним.

4 завдання полягає в тому, що треба прочитати слово та зробити його частковий звуковий аналіз для цього у вас є картки.

Діти читають слова: ПТАХ , КВІТКА, ТВАРИНА, РОСЛИНА, КОМАХА, РИБА, ПЛАЗУН.

Відповіді дітей: У мене написано слово ПТАХ, у ньому 1склад, 1голосний звук і 3 приголосних твердих звуків.

У мене написано слово КВІТКА, у ньому 2склади, 2голосних звука, 3 приголосних твердих звуків, 1 приголосний м'який звук.

Вихователь: Флора –давня богиня,
Зелен-роду берегиня.
І вродлива й сановита,
Вся квітами оповита,
Розвіває квіти всюди,
Аби радість мали люди.

Музична пауза: танок квітів

Вихователь: А зараз чорний ящик. Хто у ньому, відгадайте:
Що воно за дивна птиця?

Світла денного боїться.
Дзьоб гачком, великі очі
І не спиться їй щоночі.

-Ху-гу-гу! – кричить, співа.
Відгадали всі?... (Сова)

Завдання 5: Що вам відомо про цього птаха?

Відповіді дітей:

1. Я знаю вірш про сову, який написав П. Ребро і називається “Суперечка.”
Ведмідь сварився із совою:
-Ти щось наплутала. сова!
Затям своєю головою:
Зими в природі не бува!
Сова сміялась: “Волохатий,
Не дивно чути це мені:
Ти восени, як ляжеш спати,
То встанеш тільки навесні”.
2. Я знаю прислів’я: Ніхто не буде знати, тільки сич та сова, та людей півсела.
3. А у мене для вас загадка: Вдень сліпа, а в ночі зряча,
Мишей ловить, а не кіт. (Сова)
4. Я промовлятиму швиденько: Сосна стоїть уся в снігу-
Сова заснула – ні гу-гу!
5. Мені подобається лісова лічилка Грицька Чубая про сову.
Раз і два, раз і два.
В нас лічилка - лісова!
В лісі- дерево дуплисте,
А в дуплі -живе сова,
Що жовтаві очі має,
Спить-удень, вночі-літає.
Добрий сну, сові приснисть!
Я-ховаюсь! Ти – жмурись!
6. Мені про сову теж відомо
Спитайте у сови що-небудь,
Кажіть в лице, не мовте небу,
Вона і тут, і там шмигає,
Голос у небо не сприймає.
7. Я маю цікаву розповідь про життя цієї тварини, адже її родичі теж занесені до Червоної книги.

Вихователь(піднімаючи Червону книгу): Слова цієї книги всім відомі:
Зупиніться! Подумайте, що робите і до чого це приведе! Що необхідно
зробити для того, сторінки цієї книги стали зеленими.

Відповіді дітей:

1. Коли виросту, заробляю машину на сонячних батареях, яка не буде забруднювати свіже повітря.
2. А я вже посадила кімнатну квітку, щоб збирала пил, було свіже повітря.
3. Ми з татком змайстрували годівницю, щоб годувати птахів, коли на вулиці не має достатньо їжі.
4. Я посадила ялинку у підвазонник, раджу зробити так всім, адже ця новорічна красуня потрібна не лише у новорічне свято.
5. У моїх мішечках досить їжі всім звірятам.
6. Я зробив багато екологічних знаків, які допоможуть зберегти природу.
7. У мене в руках акваріум із хижими рибками –сомиками, яких я відпущу у велику водойму, щоб вони її очистили.

Вихователь: Гарні маєте знання, то ж достойні нагороди.
Вручення нагород.

Еко – вистава «Чарівна диво – квітка»

(театр топотушок)

На столі окремими зонами розташовані: подвір'я з хатиною, ліс з деревами, галявина з квітами, озеро, стежка.

Ведуча: сьогодні в нас цікава гра,
Всі до мене, дітвора.
В нашім залі ліс росте,
Там, житло стоїть просте.
(діти сідають до столу, одягають на пальчики «топотушки».)

Ведуча: У лісі казковім, в дерев'яній хатині
Жили разом баба й дід,
Їли юшку на обід.
З ними мешкала Маринка –
Їхня внучка-веселинка.
(пауза, звучить сумна музика, стогне бабуса)

Ведуча: Ой, лихо ввірвалось до їхньої хати,
Бабуса захворіла, почала стогнати.

Дід: (до Маринки) Що ж будемо робити, внучко рідненька?
Дивись, у бабусі слізки на щічках дрібненькі.

Бабця: Любі мої! Змогла б допомогти мені дивная квітка,
Та де ж її взяти?

Ведуча: Як тільки почула по це Маринка,
Відразу до лісу побігла дитинка.
Та раптом побачила дещо в кущах...
Лежить там торбинка, а в ній якійсь знак.
Швиденько торбинку Маринка взяла
І далі до лісу хутенько пішла.

Маринка: Та де ж мені квітку ту дивну шукати?
Нікого не видно, у кого б спитати?

Ведуча: Та раптом зайча під берізкою плаче...
Маринка: Що сталось у тебе?

Зайча: Нема де сховатись.
У моєї берізки віти зломилась,
Із гілочок білих слізки скотились.

Маринка: Віти кволі ми підв'яжем

І усім, усім покажем,
Як природу берегти,
Як у ній себе вести.(підв'язують віти)
Недаремно лісом йшла,
Гарні знаки ці знайшла.
Ці корисні добрі знаки
Будуть ліс оберігати.
(дає знак «не ламай дерева» і прямує далі)
(чути спів бджілки)

Бджілка: (співає) Звусь я бджілка золотава
Чую здалека медок.
Я на сонячну галяву
Прилетіла до квіток.
Із пахучих пелюсток
Я зберу, зберу медок.
Я на сонячну галяву
Прилетіла...прилетіла до квіток.

Маринка: Добридень, бджілки, малі трудівниці.
Нектар ви збираєте весною і влітку,
Скажіть, може бачили дивную квітку?

Бджілка: Ми з квітки на квітку літаєм,
Нектар кожен день ми збираєм.
У лісі ми знаємо квіточку кожную,
Знайти диво-квітку ми тобі допоможемо.
Ти в ліс до лисички скоріш поспішай,
І долі дорогу у неї питай.

Маринка: Спасибі вам, бджілки, малі трудівниці,
Піду у лісок, до лисички-сестрички.
А ви від мене знак ось цей візьміть
І квіти свої завжди бережіть.

Лисичка: (плаче і співає) Я попала у біду, в сітці зачепилась,
Порятунку не знайду, що ж мені робити?
Хто ж мене руденьку із біди врятує?
Пісеньку журливу в лісі тут почує?
Допоможіть! Допоможіть!

Маринка: Хто це плаче? Хто це стогне?
Ой, це ти лисичка руденька
Зараз врятую тебе я швиденько.(знімає сітку)

Лисичка: Спасибі тобі рятівнице моя
Скажи, допомога потрібна моя?

Маринка: Я диво-квітку бабусі шукаю,
Та далі дороги до неї не знаю.

Лисичка: Ось там озеро чистеньке
В ньому жабка зелененька.
Вона про все на світі знає,
Кожну квіточку впізнає.

Маринка: Знак-порятунок для тебе я маю,
Про звіряток усіх подбаю.

Маринка: (підходить до озера)
Добрий день, жабко!

Жабка: Ква-ква, вітаю! Про хвору бабусю твою я все знаю,
І дуже давно тут на тебе чекаю.
Бо квіти чарівні із давна збираю,
Про них добре знаю, усе розумію
І бабці твоїй зарадить зумію.
Ця диво-квітка цілюща три дні
Бери, і негайно до дому біжи.

Маринка: Спасибі, жабко, вас вік не забуду
Вранці і ввечері згадувать буду.

Ведуча: І кинулась бігти Маринка додому
Нарешті стежинка рідна, знайома.
(прибігає до бабусі і дає квітку)

Маринка: Візьми диво-квітку, люба бабуся,
Хай щастя і посмішка знову вернуться.

Бабуся: До того була я вже зовсім старенька
А з квіткою стану здорова, гарненька.

Дід: Послухай, Маринко, квіточку кожную,
Кожну травинку плекай, бережи.
Іншим малютам про це розкажи.

Ведуча: Погляньте всі, усе довкола
Так щиро посміхається до вас:
І сонце, й небо, ліс і поле —

Ти теж у відповідь їм посміхнись.
Ти привітайся з днем чудовим,
Пташками, травами, струмочком голубим.
І знай: усе це є природа,
Її люби , примножуй, бережи!

Напрямок «Ми-діти світу»

Заняття на тему «Україна – європейська держава»

Мета: допомогти дітям усвідомити важливість європейського об'єднання; приналежність України до європейської сім'ї народів; ознайомити з культурою та побутом життя європейських країн; виховувати в учнів повагу до інших народів.

Хід

(Вихователь, хлопчики і дівчатка в українських костюмах)

Вихователь: Кожна людина з великою любов'ю і душевним трепетом згадує місце, де народилася, де минуло її дитинство.

Україна – це наша земля, рідний край, наша країна з багатовіковою історією, мальовничою природою, чарівною піснею, і, зрозуміло, талановитими людьми.

Україна є частиною Європи. Європа – це велика міцна родина, об'єднання прогресивних, демократичних держав. Європейці поєднані спільною ідеєю процвітання та миру. У ці травневі дні все європейське співтовариство відзначає День Європи. Цей день став символом нового початку, вільного та успішного шляху.

Вихователь: Це свято в черговий раз нагадує нам, що Європа починається не за кордоном України, вона починається у серці кожного з нас. І ми – частина Європи.

Отож, запрошую на наш фестиваль Європейських країн!

(Звучить гімн Європейського союзу.

Виходять діти з прапорами країн ЄС.)

Вихователь: 25 березня 1957 року у Римі було створено Європейський економічний Союз. Його утворили 6 країн: Франція, Німеччина, Італія, Бельгія, Нідерланди і Люксембург. У 1973 році до цих країн приєдналися

Данія, Ірландія, Великобританія, У 1981 році Греція також стала частиною ЄС. Згодом, до європейського союзу приєдналися також Іспанія та Португалія у 1986, та Австрія і Фінляндія у 1995.

1 дитина: 1 травня 2004 року відбулося найбільше в історії розширення ЄС. До його складу увійшли: Кіпр, Мальта, Угорщина, Польща, Словенія, Латвія, Естонія, Литва, Чехія та Словачія.

2 дитина: На День Європи ми шануємо наші спільні цінності, спільну історію, те, що найголовніше – наше спільне майбутнє! Саме тому, цей день – це хороша нагода познайомитися з культурою інших країн.

(Виконується Гімн Євро)

Дівчатка в українському національному костюмі читають вірш:

Сьогодні свято демократії, єдинства
Ми рівні, ми щасливі, ми живі,
У нас мільйони шансів доброчинства
Давайте ми не будемо черстві!
Давайте будемо терпимі,
І миром хай освітяться серця,
Ці істини такі прості незримі,
Нехай не буде у добра кінця.
Усі країни будуть разом –
Майбутнє світле будувати.
Братерство буде нам дороговказом.
Щоб разом у Європі панувати.

Вихователь: Дякуємо нашим мистецьким перлінкам. Тепер пропоную завітати у гості до країн ЄС. Давайте разом поміркуємо:

- Який з танців відноситься не до європейських? (Вальс, Ча – ча – ча, Гопак).
Яких гір ви не знайдете в Європі? (Кордильєри, Карпати, Альпи).

(Виконується французька пісня співачки Zaz «Les Passants»)

Вихователь: Вражає! Так емоційно і в той же час ніжно! Тепер послухаємо вірш Вільяма Шекспіра. Його творчість – це невід’ємна частина творчої скарбниці Європи.

Звучить 19 сонет Шекспіра мовою оригіналу:

Devouring Time, blunt thou the lion's paws,
And make the earth devour her own sweet brood;
Pluck the keen teeth from the fierce tiger's jaws,
And burn the long-liv'd phoenix, in her blood;

Вихователь: Звичайно, творчий потенціал країн Європи неосяжний! Щодня з'являються нові імена, які додаються до імен, викарбуваних на камені історії Європейського Союзу.

Вихователь: Діти, а можливо хтось із вас мав можливість подорожувати країнами ЄС? (розповіді дітей)

Розповідь вихователя про культуру та побут життя європейських країн.
Вихователь: Україна – частина Європи, країна, якою ми всі пишаємося. Наш народ сильний, мужній і головне для нас не забувати ким ми є!
(Звучить мелодія українського народного танцю)

Вихователь: Ми з Вами сьогодні стали частиною єдиного цілого, приєдналися до Святкування Дня Європи.

(Діти та вихователь виконують разом Гімн України)

Заняття на тему «Дерево міцне корінням, а людина друзями»

Мета: Формувати у здобувачів дошкільної освіти узагальнене уявлення про дружбу і товаришування. Допомогти усвідомити поняття "товаришування" на простих прикладах.

Дати узагальнене уявлення про друга, підкреслити основні риси, що характеризують справжнього друга, правильно оцінювати поведінку героїв, товаришів, свою власну.

Збагатити словник здобувачів дошкільної освіти синонімами та антонімами.

Сприяти дружньому спілкуванню, вчити правил товариських стосунків.

Хід

Вихователь:

Діти, сьогодні до нас прийшли гості. Давайте привітаємося з ними: Добрий день. Вам, добрі люди. Хай Вам щастя й доле буде. Не на день і не на ріж, А на довгий, довгий вік.

Вихователь: Світло і сонячно в нашій групі і настрій у всіх радісний. Щоб підтримати цей настрій, послухайте пісню, а про кого вона, скажете самі (діти слухають у запису пісню про друзів). Ви уважно слухали пісню, то про кого вона?

Діти: Це пісня про добрих друзів.

Вихователь:

А у вас є друзі? Як ви гадаєте, чому кожна людина хоче знайти собі Друга?

Діти: Друзів шукають для того, щоб не було сумно. Щоб було з ними погуляти, поговорити, пограти.

Вихователь:

Давайте поміркуємо разом, чому народне прислів'я каже: "Друзі пізнаються в біді"?

Діти: Якщо в когось сталося лихо, то справжній друг ніколи не покине, а завжди допоможе.

Вихователь:

Як ви розумієте слово "дружити"? Про що воно говорить?

Діти: Дружити - означає гратися дружно, не сваритися, не ображати одне одного не битися, а ділитися іграшками та гостинцями, допомагати, коли другові це потрібно.

Вірш "Дружба":

Дружба, дружба над усе.

Дружба радість нам несе.

Дружба всім нам дорога.
Дружба жити помага

Гра „Якщо ти добра людина, то повинен...”

Умови гри: якщо людина повинна робити те, що я називаю, ви плескаєте у долоні, а якщо ні, то нічого не робите.
Робити комусь зле, якщо ніхто не бачить.
Допомагати мамі мити посуд.
Не вмиватися.
Берегти рідну природу та охороняти її.
Шанувати працю інших людей.
Галасувати, коли хтось відпочиває.
Бути вихованим, стриманим.
Обманювати, сваритися, хватитися.
Насміхатися з чужого горя.
Не слухати батьків.
Ображати інших.
Красти.
Захищати слабшого.

Допомагати друзям у біді.

Бачу, що ви знаєте, що має робити добра людина. Але треба пам'ятати, що доброта завжди безкорислива. Важливо розуміти, не лише для кого і для чого ми робимо добро, а і як це потрібно робити. Доброта пов'язана зі скромністю. Скромна людина не вдається своїми добрими справами і не вимагає до себе особливого ставлення.
Намалювати „сонце доброти”, у якому стільки променів скільки хороших вчинків добрих людей діти згадають.

Корисні інтернет-ресурси для учасників освітнього процесу

1. "МегаЗнайка" - сайт для дітей та батьків, для вчителів початкових класів та вихователів дитячих садочків. На ньому зібрана величезна кількість цікавої і корисної інформації: казки, вірші, ігри, пісні, цікаві факти про різноманітні предмети та явища, про рослинний і тваринний світ, про людину та її діяльність.

Перехід за посиланням: <http://www.megaznaika.com.ua>

2. "Завдання, які допоможуть дитині краще пізнати себе" - проект "Розвиток дитини" пропонує батькам, вихователям та вчителям тридцять вісім оригінальних завдань для розвитку навичок самоаналізу, а також аналітичного, логічного, творчого мислення, емоційного інтелекту, комунікативних навичок тощо. Виконання запропонованих завдань сприятиме формуванню у дітей позитивного ставлення до себе та свого оточення, вихованню впевненості у собі та своїх освітніх і комунікативних можливостях, що є важливою запорукою всебічного розвитку дитини.

Перехід за посиланням: <https://osvita.ua/school/63165/>

3. "Практичні завдання" - практичні завдання для дошкільників 3, 4, 5, 6 років (завантаження матеріалу для використання БЕЗКОШТОВНО).

Перехід за посиланням: <https://childdevelop.com.ua/worksheets/tag-detsad/>

4. "ПЕДАГОГІЧНІ ІГРИ ВІД МУЛЬТИМЕДІЙНОГО ВИДАВНИЦТВА «РОЗУМНИКИ»" - це захоплюючі навчальні програми для дошкільнят та дітей молодшого шкільного віку з інтерактивними вправами, веселими анімованими персонажами, яскравими сюжетами та звуковим супроводом: викликають інтерес до навчання; допомагають дитині швидше вивчити новий матеріал з основних шкільних предметів; розвивають логіку, увагу, уяву, креативне мислення та пам'ять;

Перехід за посиланням:

<http://edugames.rozumniki.ua/?fbclid=IwAR145GYqiaPVwF7aFAP2W3mhCU-DrA8nV5u7hyqDg8lKpwcoSWEPCwfIEe4>

5. "Розвиваючі ігри для дітей в картинках" - НМК: розвиваючі ігри для дітей 3-4-5-6-7 років. Ігри на розвиток мислення, дрібної моторики, пам'яті.

Перехід за посиланням: <http://ped-kopilka.com.ua/photos/1063.htm>

6. "Ігри та вправи спрямовані на ознайомлення дітей із професіями системи „людина - техніка”".

Перехід за

посиланням: <http://www.svyatoshinruo.kiev.ua/2013-10-10-14-41-03/3563-2015-04-02-08-35-45>

7. "Дидактичні ігри для дошкільнят" - дидактичне завдання визначається метою навчання і виховання дітей у відповідності з програмою виховання і навчання в дитячому садку, де для кожної вікової групи визначено об'єм знань, умінь і навичок, якими повинні оволодіти діти.

Перехід за

посиланням: <https://vseosvita.ua/library/didakticni-igri-dla-doskilnat-231315.html>

8. "Дидактичний матеріал для дітей середнього та старшого дошкільного віку "Економіка для малят" - у даному розділі запропоновані різноманітні

дидактичні ігри за якими ми разом із дітьми зможемо економити, присутні приказки про гроші. Цікава дидактична гра під назвою "Крамниця" у дітей за допомогою цієї гри розвивається логічне мислення.

Перехід за

посиланням: <https://vseosvita.ua/library/didakticnij-material-dla-ditej-serednogo-ta-starsogo-doskilnogo-vikuekonomika-dla-malat-92201.html>

9. "Малятам-дошкільнятам" - освітня група у соціальній мережі facebook. Велика кількість навчальних матеріалів, ігор, вправ, відео спрямованих на розвиток дошкільнят.

Перехід за посиланням: <https://nb-no.facebook.com/groups/malyatam/>

10. "Левко" - сайт для вихователів, дітей та батьків, що пропонує великий вибір ігор, лічилок, загадок, віршів, казок, аудіо та відео матеріалів, поради з рукоділля, розмальовки, найпростіші кулінарні рецепти для малечі, та сценарії дитячих свят."

Перехід за посиланням: <http://levko.info>

11. "Нашим діткам" - сайт пізнавальний, як для дітей, їх батьків так і для вихователів, присвячений дошкільнятам та ранньому розвитку дитини. Тут розміщені дитячі музичні альбоми, відео-презентації, мультфільми, ігри, сценарії свят, аудіокнижки та ще багато цікавого.

Перехід за посиланням: <https://www.nosiki.cv.ua>

12. "Пустунчик" - інформаційно-розважальний портал присвячений розвитку, навчанню та відпочинку дитини. Сайт пропонує різноманітний контент: ігри, аудіотеку, творчість, рукоділля, дозвілля, віртуальну школу та багато цікавого, що дозволить організувати відпочинок та розвиток дошкільняти.

Перехід за посиланням: <https://pustunchik.ua/ua>

13. "Казкар" - один з кращих сайтів подібної тематики на просторах українського Інтернету. Корисний для використання вихователям, дітям, а також батькам. Тут є всі необхідні матеріали для малечі та батьків: казки (українські та народів світу), легенди про міста, села, гори, річки, рослин і тварин, мультфільми, аудіоказки, ігри, сценарії свят, ілюстрації та окремий розділ для батьків.

Перехід за посиланням: <http://kazkar.info>

14. "Читанка" - дитяча публічна онлайн-бібліотека, в якій містяться книги українською мовою, які вже не можна придбати у книжкових магазинах. Однак ви маєте можливість завантажити на комп'ютер чи інший пристрій будь-яку з книг представлених на сайті.

Перехід за посиланням: <http://chytanka.com.ua>

15. "Поради батькам від вихователів дитсадків" - проект "Розвиток дитини" пропонує до уваги батькам поради від вихователів дитячих садків про виховання і дисциплінування дошкільнят.

Перехід за посиланням: <https://childdevelop.com.ua/articles/upbring/8937/>

16. "Весела Абетка" - сайт, де зібрано безліч оповідань, загадок, казок, ігор, віршів, цікаво викладених для дітей відомостей з різних галузей знань. Ідея проекту та наповнення належить Миколі Владзімірському із Севастополя.

Перехід за посиланням: <http://abetka.ukrlife.org>

17. "Янко Гортало" - чудовий україномовний сайт, що працює переважно на ниві дитячої літератури. Його авторами є Інга та Владислав, а Янко Гортало – то, звісно, псевдонім. Вони виховують 5-ро діток, тож віршики, оповідки, ілюстрації, відеопрезентації, пісеньки та інші вигадки – це продукт натхнення великою родиною.

Перехід за посиланням: <https://yankogortalo.com>

18. "З любов'ю до дітей" - мабуть, один з найкращих україномовних сайтів, що має на меті навчити дітей робити добро, мати хороші думки та бути добрими. Тут ви знайдете багато розвиваючих мультфільмів, відеозагадок, розвиваючих уроків, казок, творчих майстер-класів та дитячих пісень українською мовою. Сайт цікавий та корисний для вихователів, дітей та батьків.

Перехід за посиланням: <http://sonechko.pp.ua>

Словник

Громадянськість - духовно-моральна цінність, світоглядна і психологічна характеристика особистості, що визначає її обов'язок і відповідальність перед співвітчизниками, Батьківщиною

Громадянин – людина, що належить до постійного населення певної держави, користується всіма її правами, виконує обов'язки щодо цієї держави.

Гідність - переживання людиною своєї цінності, усвідомлення власних чеснот, позитивних властивостей, повага до себе

Моральне виховання – цілеспрямований процес оволодіння дітьми моральними категоріями, цінностями, принципами, ідеалами, виробленими людством і прийнятими суспільством, на рівні власних переконань, дотримання їх як звичних форм особистої поведінки.

Мораль - система неформалізованих у вигляді правових приписів поглядів, уявлень, норм та оцінок, що регулюють поведінку людей у суспільстві.

Мотив - спонукальна причина дій та вчинків.

Патріотизм - громадянське почуття, змістом якого є любов до Батьківщини і готовність пожертвувати своїми інтересами заради неї, відданість своєму народові, гордість за надбання національної культури, особливе емоційне переживання своєї приналежності до країни та свого громадянства, мови, історії, традицій, готовність діяти в інтересах Вітчизни та постати на її захист у разі необхідності. Містить ряд важливих морально-етичних, етнічних, культурних, політичних та історичних аспектів; тісно пов'язаний з націоналізмом

Обов'язок- це сукупність моральних зобов'язань людини перед іншими. Він виступає як нормативна категорія, що регламентує соціальні обов'язки, котрі повинен виконувати індивід у силу суспільної необхідності. Проблема обов'язку є проблемою співвідношення особистого і суспільного інтересу.

Толерантність – це повага до свободи іншої людини, її поглядів, думок, поведінки, прийняття і правильне розуміння різноманіття культур нашого світу, форм самовираження людини і способів вияву людської індивідуальності.

Гімн - символ державної єдності, це - урочиста, хвалебна пісня своїй Батьківщині, у якій народ висловлює бажання бути вірним, незалежним, щасливим, жити в достатку. Діти мають знати, коли звучить Державний гімн, потрібно встати. Гімн України - символ державної єдності, урочистий музичний твір програмного характеру («Ще не вмерла Україна», сл. П. Чубинського, муз. М. Вербицького). Історичні віхи українських гімнів (Т. Шевченко, «Заповіт»).

Прапор - це символ державності та національної незалежності. Нині синьо-жовтий прапор проголошено Державним прапором незалежної України. Як пояснити дітям символічне значення кольорів прапора? Жовтий - це колір пшеничної ниви, колір хліба, зерна, що дарує життя всьому сущому на землі, це колір жовтогарячого сонця, без лагідних променів якого не дозрів би, не заколосився б хліб. Це символ достатку українського народу. Блакитний, синій колір - це колір ясного, чистого, мирного неба. Це колір води, без якої не дозрів би хліб. І ще - це колір миру.

Герб - це знак, своєрідний ключ до історії сім'ї, міста, національного утворення держави. Це пам'ятка духовної культури. У гербі у вигляді знаків втілюються реальні події, суспільні явища, ідеологія та світосприймання. Герб України - символічний знак Держави, символ влади. Золотий тризуб на блакитному тлі затверджений Верховною Радою України 1992 р. як державний знак - Герб самостійної незалежної держави України. Що ж означає тризуб? По-різному тлумачать цей знак історики. Одні вважають його зображенням церковного світильника, корогви, церковного порталу, якоря; решта - зображенням голуба, шолома, двосічної сокири або верхівки скіпетра. Як пояснити дітям символічне значення тризуба? Число «три» завжди вважалося казковим, чарівним. У народних казках йдеться про трьох богатирів, три бажання, які виконують чарівники, три дороги, що простягаються перед казковими героями. Отже, у тризубі відображено триєдність життя. Це: Батько - Мати - Дитя. Вони символізують собою Силу - Мудрість - Любов. Таке пояснення буде доступне дітям, а глибше корені історії вона вивчить уже в школі.

Список використаних джерел

- 1.Афоніна І. Стежинами рідного краю. //Дошкільне виховання, 2006, №8.
- 2.Базовий компонент дошкільної освіти (нова редакція), затверджений наказом МОН України № 33 від 12.01.2021р.
3. Гавриш Н. Сім'я допомагає виростити крила для польоту // Методична скарбничка вихователя, 2014, №3.
4. Гавриш Н. Моя країна - Україна. //Методична скарбничка вихователя, 2014, №7.
5. Галашевська О. У дусі громадянськості. //Дошкільне виховання, 2007, №8.
6. Ганник Н. Виховуємо патріотів. //Палітра педагога, 2009, №4.
7. Граєва А. І живу я в Україні, і з неї я родом. //Дошкільне виховання, 2006, №8.
8. Загайна Н. Патріотичне виховання. Рекомендований список літератури на допомогу педагогам і батькам. //Палітра педагога, 2005, №3.
9. Інструктивно-методичні рекомендації щодо організації освітнього процесу та викладання навчальних предметів у закладах загальної середньої освіти у 2022/2023 навчальному році (лист МОН від 19.08.2022 № 1/9530-22)
10. Калуська Л. Виховання патріотизму у старших дошкільнят.//Палітра педагога, 2006, №4.
11. Канюк І. Міні - музеї у дитячому садку. //Палітра педагога, 2010, №5.
12. Котова В. Рідне місто знати і любити. //Дошкільне виховання, 2006, №1.
13. Наказ МОН від 10.06.2022р. №1/6267-22 «Про деякі питання національно-патріотичного виховання в закладах освіти України»
14. Перлинка: Кн. Для читання в дошк, закладах, шк. та сім'ї / Ред. - упоряд. М.Ф.Совенко; Худож. В.А.Дунаєва. - К.: Лелека, 2002.
15. Прищепа Т, Евенко В. Рідний край знати - свій народ шанувати. //Палітра педагога, 2006, №2.
16. Програма розвитку дитини дошкільного віку Українське дошкільля. (оновлена) Схвалено для використання в освітньому процесі рішенням експертної комісії з дошкільньої педагогіки та психології (від 03 грудня 2021 року (протокол № 6) (Лист ІМЗО від 06. 12. 2021 № 22.1/12-Г-751)

17. Теленкова А. Козацька слава відкривається в мистецтві. //Дошкільне виховання, 2006, №8.

18. Українське дошкілля: Зб. для читання і розповідання дітям ст. допiк, i мол. шк. вiку / Упоряд. Н.Зiнкевич, О.Зiнкевич; Худож. Т.Троць.- 3-тє вид.- К.: Смолоскип, 2004.